

சிவமயம்

சுழிபுரம் பறை விநாயகர்
முளாய் விநாயகர்
பொன்னை விஷ்ணு ஆலய
வரலாறுகள்

“இந்தச் சரிரம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி
முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” — நாவலர்

“கொல்லான் புலானை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா ஏயிரும் தொழும்” — திருக்குறள்

வெளியீடு: ஈக்ல ஸு புரட்டாதி ம் 24 (10-10-1989)

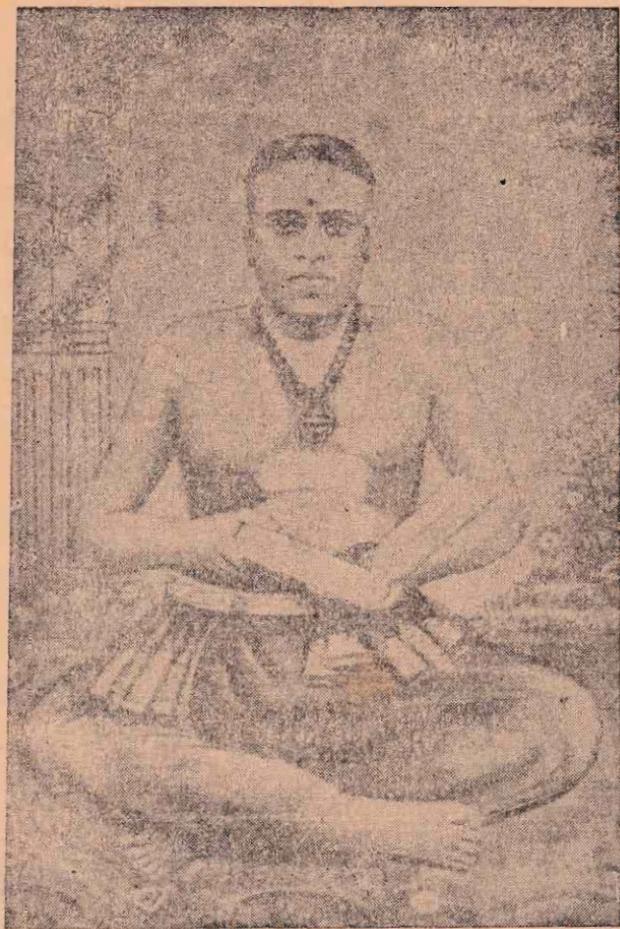
ପ୍ରମାଣିତ କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର

କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର

କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର

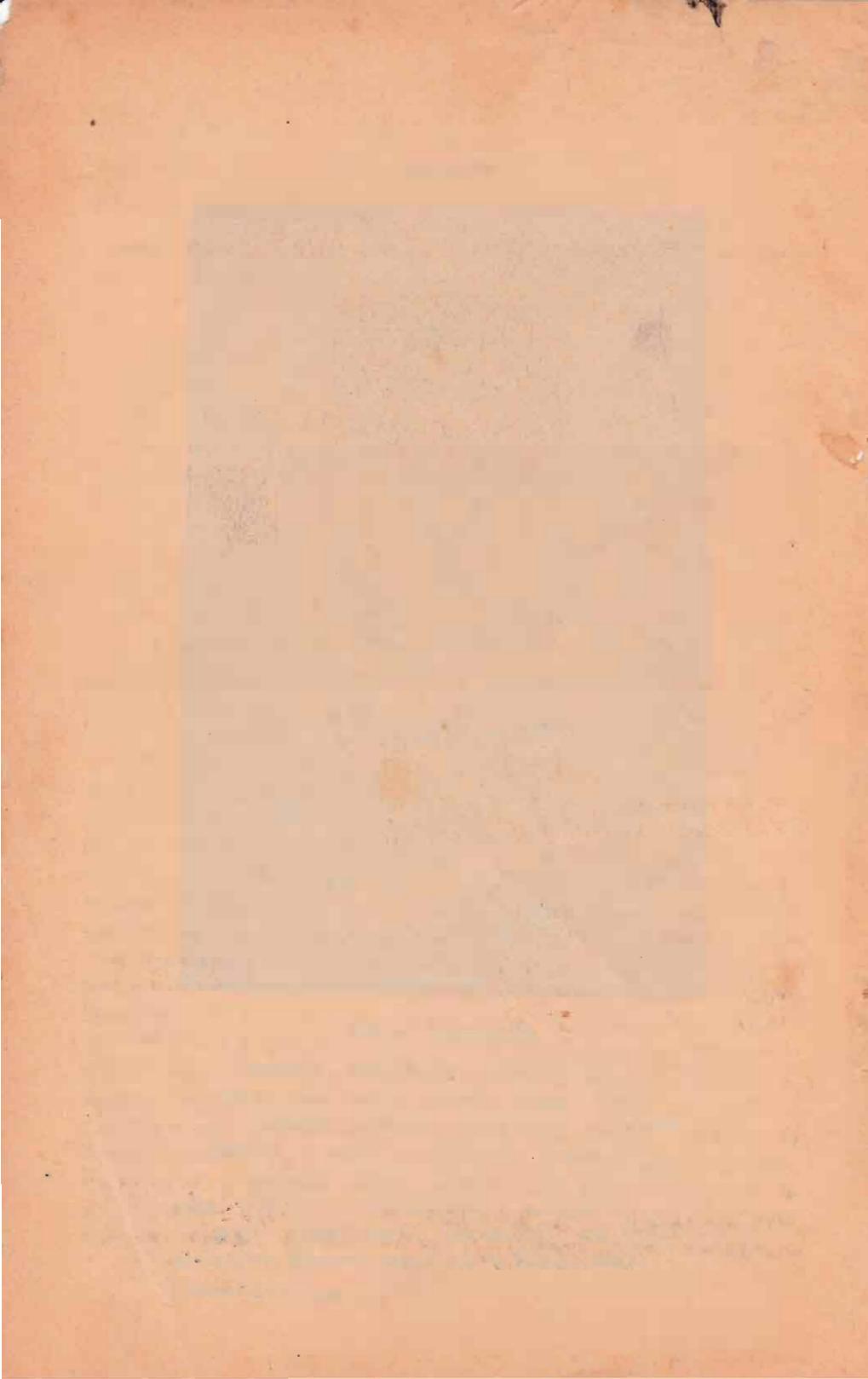
(୧୦୨୧-୦୧-୦୨) ୧୫ ମୁଖ୍ୟମିତ୍ର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର

—
சிவமயம்

விநாயகர் காப்பு

“சீர்பூத்த கருவினு ஹனைச்சி தேங்கச்
 சிவம் பூத்த நிகமா கமங்க ளோங்கப்
 பார்பூத்த புறச்சமய விருளக ணீங்கப்
 பரம்பூத்த சைவறிலை பாரோர் தாங்கப்
 பேர்பூத்த சிவாஜந்தத் தினிது தூங்கப்
 பிறைபூத்த சடைமெளனிப் பிரானூர் தந்த
 வார்பூத்த அறிவிச்சை தொழிலென் ரேது
 மதம்பூத்தவிநாயகன்றுள வணங்கி வாழ்வாம்.”
 (ஹீலஹீ ஆரமுகநாவலர்)

விவரம்

என்மனதைக் கொள்ளோ கொள்ளும் பண்டிதமனி ஜயா அவர்களின் நினைவாற்றுமையின் மென்னுரை

பண்டிதர் ஜயா அவர்கள், சுழிபுரம், தெசுப்புரம் முளாய், சுநித்திரத் தில் முதலிடம் வசிக்கவேண்டியவர். நாம் அறியப்'பறோ விநாயகர் பள்ளு' ஒரு தேடாப் பிரபந்தமாக இருந்தது. சித்திராயனின் கலா சாரச் சுழிபுரப் பிரபுகள் தொடர்புகள் இதில் காட்டியவாறு மினிர் தன். பலரும் வந்து சுழிபுரத்தைத் தரிசிக்கக்கூடிய தீலையில் வைத்தியத் தொழிலிற் சிறந்த வைரமுத்து ஆறுமுகம் (பெரிய பரிகாரியார்) வாழ்ந்த இடம்; எவ்விடத்தைச் சேர். பி. இராமநாதன் துரை அவர்களே பரிகாரியாரைச் சந்திக்க, வைத்தியம் செய்விக்கக் கால் வைத்தனர் என்னுல் அப்பால் சொல்லவும் வேண்டுமா?! சுழிபுரம் செய்த தவம் என்னே! இன்றும் சின்னத்தம்பிப்புலவரின் சுழிபுரம் 'யரங்கோதி விநாயகருக்கு மூலஸ்தானத்திலுள்ள ஆசனக்கல் சேர். பி யின் நிவர்த்திக்கடன் காரணமாகச் சிற்பாகாரியர்களால் ஆக்கிப் பெரிய பரிகாரியார் சுதிதமாக வைக்கப்பட்டதென்றால் பறோப் பிள்ளையாரின் திருவருட்டிறனை, வெவ்விழையை வேரறுக்கும் திறனை என்னென்று நம் போன்ற சிறியோர் ஏழு சிப் பிரசுரிக்கமுடியும்! அவன்றாலே அவன்றுள் வணங்குதல் பெற்று உய்வோமாக. பின்னர்ப்பரிகாரியார் கனகராசா அவர்கள் திருவாவடுறை இராசாத்தினம் பிள்ளை அவர்களை அழைத்து இசைக்கலையை வரைத்தார் சௌகாலயங்கள் தோறும். உடன்பின்னாக சைவத்துட் சைவப் பழமாக விளங்கிய மு. சிவப்பிரகாசம் அண்ணல் அவர்கள் திருமுருக கிருபானந்த வாரி அவர்களைத் தனது இல்லத்தில் அழைத்து வைத்திருந்து சொற் பொறிவுகள், தொப்பிரசங்கங்கள் செய்வித்ததினால் அண்மைக்காலத்

திலும் பல சிவபக்தர்கள், பெரியாரிகள் கழிபுரத்தை மதிக்கூடிய நாய் வாழையடி வாழையாக மதிப்பு வந்து கொள்ளும்.

பள்ளித்தர் ஜியா அவர்கள் ஒருகால் யாழிப்பாணக் கல்லூரிக்கு அழைக்கப்பட்டார். அவ்விடத்தில் தமிழ் பற்றி நடத்திய இலக்கியச் சொற்பொழிவில் ‘பருளை விதாய்க் கொள்ளு’ சின்னத்தம் பாடியது; அதில் கிராமிய வாழ்க்கையில் இலக்கியம் (நாடகத் தமிழ் போல) வளர்த்துத் தொட்டு பருளைப் பள்ளிலுள்ள பள்ளியின் கூற்றை “வட்டுக் கோட்டை ஒன்றும் ஆண்டே” அம்மாத்திரத்தில் மிழுனறியாரும் மற்றுமுள்ளோரும் இவ்வாறு கொண்ட இலக்கியமா? பருளைப் பள்ளு! என்று பள்ளுப் பாட என்னாரும் தொடங்கி விட்டனர். ஜியா செய்துவழிப்புப் பிரசங்கம் சபையை ‘இப்படியான பள்ளு மறைந்து கிடந்ததா?’ என்று ஆசன்கப்படச் செய்தது. அந்த உடனே பல்கலைக் கழகத்திற்குப் ‘பருளைப் பள்ளு’ பாடப்படுத்தகம் (TextBook) ஆகவைர்ந்து விட்டது! அதற்கிடையில் எனக்கு இந்தக் கிராமியச் சொல்லும் வரு கிறது; ‘அறிந்தவன் அறியவேண்டும் அரியாலைப் பனுட்டுத் தட்டு’ இலக்கியங் கண்டவன் இலக்கியம் பேசினால் மறைந்து கிடக்கும் புத்திசல் களும் பொற்றுகள்களும் உயிர்ப்பும் பெறும்; பிரகாசிக்கும்.

எனது வாழ்நாளில் ஜியாவுடன் பழகிப் பணித்து நடத்த காலத்தில் இதுவுமொன்று! ‘என்னடி கேளேன்டி! ஜியா, அவர்கள் யாழி பண்டித மேஜையாகத் திகழ்கிறார். இது வித்துவாண்களிடையே வித்துவக் காய்க் கலாம் கந்தி (Canto) ஆக்கிவிட்டது! அபாரக் காய்ச்சல் 105 பாஜக பரணைட்டுச் சூ அப்பாலென்றே சொல்லாம்!

“நந்தி பிடித்தவர்கள் ஒரு மருந்து கண்டார்கள்! கண்டுவிட்டார்கள்!! என்ன மருந்து? இதரியுமோடி! அது தான்மை ‘தமிழ் மகாநாடு’ 1951 ல் டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பின்னை வடதேசத்தவர் தலைமையில் இங்குள்ள, இப்பொழுது ஜியாவுக்கு விழா எடுத்துக் கொள்விக்கும் குழலின் முன்னேடிகள் என்றால் விஷயாகாது! மன்னிக்கவும்!

ஜியா, அவர்களுக்கும் ஒரு பேச்சுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டது! இதற்கிடையில்தான் ஒன்று சொல்லுகிறான் ‘யாழிப்பாணத்தில் ஒரு தமிழ் விழா நடத்துவதென்றால் யாருக்கடி தலைமை கொடுக்க வேண்டும்?’ எடியே கொல்லேன்டி! பண்டித மனி சி. கணபதிப்பின்னை அவர்களுக்கே சுயமிரியாதையுள்ள பழுப்பறிவுள்ள பெரியோர்கள் கொடுக்க வேண்டும் இங்கு எத்தனையோ கைவத்தமிழ்ச் சட்டமீமாரை கைவப் பழமாக்கி இரசங்களியும் யாழிப்பாண மன்னில் ‘சேதுப்பின்னை’ என்றவரைத் தலைமையாக்கி ‘ஜியா’ ஏக்கு ஒரு பேச்சுத்தான்டி கொடுத்தாங்கள். தல்லது! அது ஏச்சுத் தான்டி இருந்து பராடி!

ஜியா அவர்களிடம் சில பிரமுகர்கள் தமிழ் விழா நடப்பதற்கு முன்னாகப் பேச்சுக்கு அதிலித்தல் கொடுத்து விட்டார்கள்! அவர்கள் சம்மதம் கொடுத்துவிட்டார். தமிழ் விழாவில் ‘தமிழ்’ தலையங்கள் பேச்சு. அதுவும் பண்டிதரையா பேசுகின் விழாவில் காலைப்பகுதியுடன்

மாஸிப்பகுதியும் வேண்டாமா?! ஏனுடை, அவர் முறை நாளைக்கல்ல முப்பது நாளுங்கொடுத்தாலும் அந்தச் சின்னத்தமிழி, தங்கத்தாத்தா முதலியோரைப் பற்றிப்பேசி 'நாவலர் எழுந்தார்' என்று தொடங்கினால் நாலாயிரம் மணித்தியாலம் பேசவார்! கம்பன் காதைகளெல்லாம் வேறு

என்ன நடக்குது கேள்ளீ! விழாவுக்கு முதனுள் சாய் பொழுதில் சிலர்வந்து 'ஜயாவுக்குப் பேச்சு ஒரு மணித்தியாலம் தான்! தலைவர் சொல்லி விட்டார்' என்றனர். முப்பது நாளேங்கே? காலை, மாலை எங்கே? பண்டிதனரையாகட்டியதேர் குலைக்கவேண்டியிட்டது!. தேர்அச்சாளியிட்டிய ஆய்விட்டது. கட்டியதேரைப் பக்கசாயியாக்க ஒருக்கிராப் பொழுது போதுமா?! சொல்லெண்டி! போதாதப்பா! எந்தக் குழந்தையும் போதாதென்றே சொல்லும். தெவந்தச்சனால் ஒருவேளை முடியும். அப்படியான தேவத்தச்சனாம் 'மயன்' ஆனார் பண்டிதர் ஜயா!.

தினு. கு. செல்வத்துரை ஆசிரியர் அவர்கள்

விழாக்காலை திருநெல்வேலி ஜயாவின் இல்லத்திலிருந்து 'பரமேஸ்வராக் கல்லூரிக்கு' புறப்படுகின்றோம். ஜயா, முன் செல்ல, நாம் பின் செல்லுகிறோம். என்ன நிகழ்ந்தது! விழாவிலுள்ள மேடை நாற்காலியில் ஒருபால் இருந்தார். R. P. சேதுப்பிள்ளை ஏதோ சொன்னார் காதுக்குன்! அது என்னடி சொல்லு! அது தான்டி ஒரு மணித்தியாலம், அரைமணித்தியாலம் பேச்சென்று தலைவர் சேதுப்பிள்ளை சொல்லி விட்டாரடி கிளியே! ஜயாவுக்கு ஜக்துங் கெட்டு அறிவுங்கலங்குத்தம்! என்ன செய்வது பல்லோர் குழுமிய பேரவை! மாந்திரம் மற்றே குழும 'தமிழ்' அறியலந்திருக்கின்றதார். ஆயா அவர்கள் எழுந்தார்! அவை அடக்கம்செய்தார். கரகோஷம்! தொடங்கினார் .., முடிவிலாதுறை சுன் குகத்தான் வழி " என்ற மாவிட்டபுர வேட்டைத் திருவிழாவில், முத்துக்குமார் கவிராசின் "கொடிகாமத்தாள்" பாலைப் பிதுக்கிக் கொடுக்கச்

ஏன் அவதுடன் பகுதி வாய்துகடக்க நேரமில்லாதது என்று உடன், இந்திய இலக்கிய அரசியல் ஈரவாறு காத்தி மகாணின் குடிசை இராசகோபாலச்சாரி முதனியோரின் வாழ்க்கைகளையிடலாம் எரிமலை கக்கியது போலக் கங்கி விட்டார். மேடையும் எரிந்துவிட்டதோ! என்றாலும்வர்கள் அஞ்சினர். விகவாமித்திர வேகம் தனித்து விட்டார் பண்டிதர் ஜயா! ஆந்தியர் தன்னிலத்தில் வைத்து இருந்து சரியில்லை; “பெண்ணேன் மனத்திடை பெருந்தகை நினைந்தான்.” அன்று அப்படி! இன்று “பண்டிதரையா ஞாபக ஸிழா” இப்படி! அன்று கடிந்த நங்கேரத் தன்மையே பண்டிதர் ஜயாவின் இன்றைய “புகழ்க்காரணி” என்றால் மிகையாகாது.

எல்லாம் சிவன் செயல்!

பண்டிதத் தொன் பாக்கியம் அவர்களின் சிறப்புரை

நீர்வளமும் நிலவளமும் நிறைந்தது கழிபுரப்பதி. இப்பதியின் கண்ணே வாழ்ந்த மக்கள் பல்லாற்றானும் அறிவும், திருவும், ஆற்றலும் நிரம்பியவர்களாக வாழ்ந்தார்கள், வாழுகின்றார்கள். இத்தகைய வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியவர் பருளைத்தலத்தில் வீற்றிருந்தரானும் விநாயகப் பெருமானுவர். சிங்னத்தம்பீப்புலவரால் பன்றுப் பிரபந்தம் பாடித் திறப்பிக்கப்பெற்ற தலம் இத்தலம்.

இத்தகைத்தினை பேணிப்பாதுகாத்த காரணத்தால் எங்கள் கிராமம் இன்றும்தனுமதெறியிக்கின்றுள்ளவுகின்றது. இத்திருத்தலத்தின் கண்ணே வினாக்களின்ற சித்திரத்தேரானது கலைஞர்களும், அறிஞர்களும், சமய வாதிகளும் போற்றித் துதித்ததொன்றானுகும். பருளை விநாயகரோடு கூடியவரலாறு திட்டவட்டமாக இக்கால மக்களால் அறியப்பட வேண்டியது. அந்த முயற்சியில் தொல்புரம், மூளைய், கழிபுரம் ஆகிய கிராமங்களுடன் தொடர்புடைய ஆசிரியர் குணரத்தினம் செல்வத்துரை அவர்கள் ஈடுபாடுள்ளார்கள். அவர் செய்யும் இந்த முயற்சி காலத்தில் செய்யும் முயற்சியாகும். சைவாசிரியரியிற்கிக்கலாகாலையிலும் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பின்னை அவர்களிடமும் மொன்னதவழுனிவர் டபாதிபர் திரு பொ. கைலாசபதி அவர்களிடமும் கற்றமையாலும் இவரிய உணர்ச்சி ஏற்பட்டது.

இத்தகைய பெருமுயற்சி எடுக்கும் ஆசிரியர் அவர்கள் எம்முடன் பல்லாண்டு பழகியவர்; சௌலச் சாங்கேர; ஈசுர பக்தி நிறைந்தவர். அவரது நூலாக்கம் பல்லாற்றானுகு சிறப்பெய்த பருளை ஈசுர விநாயகர் அருள்பாலிப்பாராக.

பண்டிதத் தொன் பாக்கியம்-
கழிபுரம்.

சிவமயம்

அன்பர்களே,

சுழிபுரம், பறுளை, தேர் வரலாறுகள் நான் மலேசியாவில் “பொலிஸ்” உத்தியோகத்தில் இருக்கும் போதே சுழிபுரத்தில் இருந்து வரும் கற்றவர்களும் மற்ற வர்களும் தன்னிலத்தால் நடந்த ‘சித்தர்’ பரம்பரைக்கே பிள்ளையாரைக் கூட்டுத்தியாக்கிய பெருமை உண்டு என்று கதைப்பரர்கள்.

அதையிட்டு நான் ஆராய்ந்த போது எனது தாயாரும் அவ் வமசத்துத் தொடர்புடையவர் என்றும் அறி வேண். அதனால் அவ்வரலாறு வெளியாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் என் மனத்தில் குடி கொண்டது. அத்துடன் தொல்புரம், மூளாய், பொன்னுலை வரலாறுகளும் தெளிவாகும் என்பதை உணர்ந்தேன்.

அவ்வாராமையான் பலருடன் கதைத்துள்ளேன் எவரும் அதைச் சரிவர ஒப்பேற்று பவராக இல்லை கடைசியாக ஆசிரியரும் கைத்தியருஷாகிய சித்தர் நாக விங்கம் மகன் செல்வத்துரை அவர்களுடனும் கதைத்துணக்கப்படுத்தியதின் விளைவாக இச்சரிதம் எல்லாரும் அறிய இப் பிரசர வடிவம் ஆகின்றது.

இதற்காக ஆசிரியர் பல நாட்கள் தன் சாகாக்களுடன் கதைத்து ஆழ்ந்து அகன்று சிந்தித்து இதை வெளியிட எனக்கு உதவிபுரிந்தார். இது ஒர் இயல்பான இயற்கையான சான்றுகளுடன் கூடிய வரலாறுக அமைந்துள்ளமை பாராட்டற்குரியது. எனது முன்னினரின் கதைக்கு முரணு காதபடி ஆக்கித்தந்த பெருமை அவர்க்கும் அவர் வித்துவ நண்பர்க்கும் உரியதாகுக.

இதனை அக்கிட்டு வெளியாக்கும் உரிமையும் அவச்கே உரியது.

இளையதம்பி நடராசா
சுழிபுரம்

1.5.1989

—
சிவமயம்

திரு. கு. செல்வத்துரை ஆசிரியர் வைத்தியர் அவர் ஜீனச் சிறுபாராயந் தொட்டு படிக்கிற படிப்பிக்கின்ற காலங்களிலே நல்ல பழக்கம். அவர் சாந்தமும் எவருட மூம் அன்பாகக் கதைக்கும் பழக்கமும் பெருமையும் கொண்டவர். ஆனால் வறியவேசிக்குதலில் செய்து களிப்படை வதோட்டமையாது தோழுமையாகியும் விடுவார் அதற்கு வைத்தியத் தொழிலுமுடந் தையாயிற்று.

நான் கோயில் வழிபாடு தொண்டுகளில் காலத்தைக் கழிப்பதால் அவர் சந்திக்கும் போது பருளைப் பிள்ளையர் ஆலயப் பெருமையையும் இன்றைய சீர்கேட்டைடுக்கு சொல்லி மனஸ்தாபப் படுவார். ஆலய முதலாளிமாரும் கோயில் நித்திய பூசகரும் பீற்றும் ஆணவ முனைப்பிற் செயற் படுகின்றமையும் வருத்தத்துக்குரியதும் தீரா நாக த்துக் காளாவதைத்துமுணர்ந்து கல்லை கொள்வார்.

அதனிலித்தம் இவ்வரலாறும் உலகமறிய உதயமாகு தல் நல்லதென்று பலருடனும் உசாவி தம்முன்னேர் மொழிகளையும் சான்றுகளையும் எடுத்துக் காட்டி ஒரு தேற்றம் நிருபணங்கு செய்தமை போலத் தந்துள்ளார் தன்னித்தான் எடுக்கும் குற்றமுன்டாகு மென்று பின் வாஸ்கியமையைம் போன்றேர் ஊக்கப்படுத்தி வெளியிடச் செய்தமை பருளைப் பிள்ளையாரின் திருவருட்டிறனேயாம்.

பருளை விந்யாகர் போலவே மூளைய் பிள்ளையாரும் புன்னுலை விஷ்ணு (பொன்னுலை) ஆலயமும் அவற்றை உற்பத்தியாக்கிய சித்திராயன் பரம்பரை முன்பின்னுக்கச் செயற்பட முடியாமை வந்தமை அந்தியர் ஆதிக்கமே சைவத் தமிழ் அரசுபரம்பரையை மக்கள் அந்தியர்கள் அநாகரிக்கத்தில் ஏற்கவில்லை. அரசுபரம்பரைகள் பெரு

எாதாரமின்றி நிலைமாறி இருந்தவிடம் தெரியாது அலை
வுற்றும் போயினர்.

இந்திலையில் தீவ்வரலாறு எழுந்தமைக்கு திரு.செல்வத்
துரைக்கும் அவர்க்குறுதலை பூரிந்த வித்துவத் திறனும்
வாளருக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுச

'தொன்மை மறவேல்'

அதைவது ஏறக்குறைய இருபத்திரண்டு தலைமுறைக்கு
முன் இருந்த ஆட்சித்திறனே இன்றும் சுழிபுரத்தில் கீறித
தவ ஆலயமோ கீறித்தவ குடும்பங்களோ இல்லை. கீறித
தவர்களும் சுழிபுரத்தில் கால்வைக்கில் சைவஞகியே கால்
வைத்தனர் வைக்கின்றன # 20ம் நூற்றுண்டும்.
'தோன்றின மறையுங் மறைந்தன தோன்றும்' இது வேடலகம்
என்ப.

சீ.மருதப்பிள்ளை
சிவப்பிரியதாஸன்
வட்டுக்கோட்டை

சுழிபுரம் பருளை விநாயகர் தேர் வரலாறும் மூளாய் விநாயகர்(புன்னுலை விஷ்ணு) ஆலய வரலாறும்

பருளை விநாயகர் ஆலயம் முடியுடை மூவேந்தராசிய தமிழரசர் காலத்திலே அக்காலத்தில் தொல்புரம் மாநிலமாக அதன் பகுதிகளே சுழிபுரம் மூன்யாகத் தோன்றின.

நாக சாதியினரின் தலைவனும் கடைச்சங்கம் வளர்த்த தமிழ் மன்னரின்வழி வந்தவனுமாய சித்திராஜன் என்பான் தொல்புரத்தில் இருந்து அரசாண்டான். அங்கென் ஆண்ட அரண்மனை இடம் மன்னன் தொட்டமாகும். அது இப்பொழுது சித்திராஜன் வழி உறவினரிடமிருந்து பிறர் வசமாயிற்று. வடக்கிலுள்ள பாண்டிய, சேர, சோழ மன்னரின் வழிமுறைத் தொடர்புடையவன். (தொல்புரம் தோம்புடில 11 169 ல் தனையரட்ன முதலி மன்னன் தோட்டம்)

அவன் அந்தியர் படை எடுப்பால் தன் தனிமெந்திலை காரணமாக தொல்புரத்தில் வடபாலில் நீர்த்திலை, வயல்கழிகளாற் குழப்பட்ட இயற்கை அரணுடைய பாதுகாப்பான் இடத்தில். வதாவது மாரியில் நீராற் குழப்பட்டதும் நீர்ச்சல்லிகள் ஏற்பட்டுச் சிறுபிள்ளைகள், ஆடு மாட்டுக்கள்ருகளைக் கவர்ந்து சமுத்திரத்தை அடைவதுமான ஓரிடத்தை அரணிடமாகக் கொண்டு குடியிருந்தான். அவ்விடம் இப்பொழுதும் “சித்திராயன் குடியிருப்பு” என உண்டு. முதற் குறைந்து குடியிருப்பென வழங்கப்படுகிறது. இப்பொழுது நீர். நிலை, வயலாய் இருந்த பகுதிகள் குடியிருப்பொலைய் விட்டன.

அவன் அங்கிருந்த பகைவரை வெல்ல வடக்கிலிருந்து புவியன் (புவிந்தன்)என்ற சேலுதிப்பதியை காளாட்படைகளுடன் பன்னுவிச்சி படையாட்டி முதலிய சேலைக்குத்தவு பரிவாரங்களுடன் வரவழைத்துப் பகைவரை புறங்கண்டான்.

சேலுதிப்பதியும் பரிவாரங்களும் வந்திறங்கிய துறை ‘புவியந்துறை’ என உண்டு. சந்திர உள்ளே ‘‘புவிவளைந்தான் துண்டு’’ என்ற நீர்ச்சுனையும் உண்டு.

இவர்கள் சித்திராயன் குடியிருப்புக் கணித்தாய் வடபாலில் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். அதற்கப்பால் வயல் களனிகள் குழ, “பொற் றுஸ்யம்” என்னும் உயர் பூமியில் உக்காணை, பறலை, வெல்லப்புலம் தச்சனவயல், வெளில் நுங்கயவயல் வண்ணுடன் வயல்கள் குழ வழிபடும் அப்பாராசிய மன்னனுக்கும் பரிவாரங்கட்டும் அருள்பாலிக்கும் பரஞ்

கோதி விநாயகப் பெருமான் காட்சியளிக்கின்றார் இதை

சுத்தர் பணிந்தேத்துஞ் சுழிபுரத்து லீத்ரிகுலக்
மத்த பரஞ்சோடி யண்ணலே — கைத்தலத்துக்
குங்க் திரித்துமுனாத் தோன்றுவ காலமெனக்
காவன் அரும் பேரு கா.

என்று சின்னத்தமிப்புலவர் பாடிய பருபீஸ் விநாயகர் பள்ளால் அறி
யலாம்.

பின்பு காலமாற்றத்தில் மிலேச்சாலிய அந்தியர் (மேலைத்தேயத்
வர்) ஆளுமைக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் போக்கத்துக்கோர். ஒல்
லாந்தர் காலம் வரை தக் பாரம்பரியங்கட்டு இப்பத் மட்டும் உதவி
செய்து ஆங்கிலேயர் காலத்தில் காசக்கு நல்ல மதிப்பு ஏற்பட, தன்
வீலமாய் நடத்த சுழிபுர திவங்கூச் அடுக்கு உத்தியோப்பி, பணம்
பண்டத்த செய்வதற்குக் குற்றி வைத்தும் விற்கும், விரைவுமிகு தம்
காலச்சூரத்தை இழுக்காமல் அநூர் இகுத்தோசர்; இகுக்கிழவானர். சுழிபுர
காலத்தோசர் சித்திராயன் வைத்தனவே, இப்பொழுதைய இது
தலைமுனைகளில் பிறழ்வுகள் உண்டுபடுகின்றன.

(பற்றி என்பது பற்றை புதர் உடல் பூமி - (அராதிக் கருத்து)
சித்திராயன் குடியிருப்பிக், அவர் அழிவத்த குணரத்தின் முடிவில்
ஒன்றாகமுதலி அவர் குழியக்க பேரிப்பித்தர் (சித்தமுதலி) ஆய தீற்றுக்
பணம் வெப்ப பிராமணைக் கொணர்ந்து குடியமர்த்தினர். அதற்குமுன்
ஏர் வேதாரணியம் குருக்களை அமர்த்தித்தான்மாகவும் நல்கினர்.
காரணம் அரச தண்டனைகளாலிய கொல்லுத்தன்டனை, சிறைத்தன்டனை
வித்த இடத்தில் குடியிருக்கத் தனமுக்காடின அபவோர் கொல்ல
அதற்கிணங்க தாம் குடியிருத சேற்பாற என்ற குடியமர்ந்தனர்.
அன்று 'பாஞ்சோதி' விசாயகருக்கு ஸுவஜாரோகனம், கூவாக்கனம்
செய்தவர் வேதாரணியத்துக் கைவக்குருக்கூக்காரர்.

கட்டசிச் சித்தர் (சிற்றம்பலம்) புதிந்தன் சேஞ்சிபதி வங்காலி
வந்த பெரு அரசி “சிவகாமித்தாயை” சமயாசாரப்படி மணமுடித்து
மேற்குப் பக்கவிக் குடியமர்ந்தார். மனவி சங்கரப்பிள்ளை மகன். (புளிச்
சங்கரர் என்ற காரணப் பெயராக பட்டமுடுக்கையவர்) இறைநம் அவர்
பின்னோடு தேத்தாகுடி ஆறுமுகம், மயில்வாகனம், அப்பாப்பிள்ளை, அவர்
பின்னோடு. ஆ. மாணிக்கம் (இருபாலை) ம. சங்கரப்பிள்ளையும் கோதீ
களும் (சுழிபுரம்) அ. துரைசிங்கமும்க, சௌதரிக்கழும் (வல்லுவட்டி) இந்த
ததியினார்.

ஆ. மாணிக்கம் அவர்களின் பின்னோடு கொள்ளுக்கல்டி. கைவ
கீலாள வைத்திவிள்கும் கணைவின்கம் (கலைங்கம் கணக்கானத், தற்
பொழுது யாழ் பங்களைக்கழுக விஞ்ஞான பிடாபிப்தி) மனவி புவனேஷ்
வரி; சுழிபுரம் குணரத்தினம் (நாகவிங்கல்) வைத்தியாச்சாரி சங்கரப்

பிள்ளை (நடராசா) மனைவி பரமேஸ்வரி; சழிபுரத்திற் பிறந்து, கொளில்தி கலட்டியில் விவாகஞ் செய்து வாழும் சண்முகநாதன் (வட்டு இந்துக் கல்லூரி ஆய்வுகூட அறைவலாளர்). ம. சங்கரப்பிள்ளை (அம்மான்) மகன் மயில்வாகனம் ஆகும். பெண்பிள்ளைகளை மனம் செய்தவர்கள் அ. அப்பாப்பிள்ளை (கந்தையா) உதவி ஆங்கில ஆசிரியர் இரண்டாலது மகளை அவர் தம்பி சின்னையா (பிறப்பு இறப்பு பதிவுகாரர்). மூன்றாவது மகளை சி. குணரத்தினம் (மருந்தாளர்) வல்வெட்டி ஆவர்.

அப்பாப்பிள்ளையின் மகன் துரைசிங்கம் (யாழ் இந்துக் கல்லூரி இவி கிதராக்கட்டமையாற்றியவர்) கோதுரிகள் (முத்தாச்சி, செல்லம், தண்ணிச்சின்லை என்பவராகும். செல்லம் பிள்ளையில்லாதவர். மற்றொக்களின் பிள்ளைகள் விநாயகப் பெருமான் அருளால் நன்றாக வாழுகின்றனர். இவர்கள் விநாயகராலயச் சரியைத் தொண்டரே.

சித்தர் சந்திரசேர மாணு மூதவி வங்கத்துதித்த உடுப்பிடிச் சூமாரசாமி மூதவியார் மகன் கதிரவேற்பிள்ளை அவர்களை கேப்பாய் மன்னாடு கொண்ட முதலீகள் வங்கத்துத் தனது தாய் தத்தை வழிக்கு அவ்வித்த கதோதர உலகினராய கதிரேசங்பிள்ளை மகன் சிவகாமியப்பிள்ளைக்கு விவாகஞ் செய்து வைத்தும் பின்பு கதிரேசம் பிள்ளை மகன் கப்பிரமணியம் அவர்களை கதிரவேற்பிள்ளையின் மூத்த மருமகனுக்கும் மனம் செய்து வைத்தும் தனது மைத்துணர்கள் யெயில் வாகனம், அப்பாப்பிள்ளை அவர்களை அடுத்த மருமகனுக்கும் திரும் னம் செய்து வைத்தும் கடைசியாகத் தனது மகன் சின்னப்பு பரி காரியாகுக்கு இனைய மருமகனை பாரிய தீங்கத்துடன் செய்து வைத் தார். சின்னப்பு அவர்களின் கைனே பரிகாரியார் கணக்ராசா (பெரிய இராசா) என்பவர். (தன்முடிவைக்கணக்ராமர்)

இராசா அவர்களின் வைத்திய கேவை கழிபுரத்தைத் துலங்க வைத்தது. பெரிய பரிகாரியாகுக்குப் பின்பு. பெரிய பரிகாரியார் மனி மந்திராவுடங்களை நோயாளிகளுக்கிந்து கூக்கப்படுத்தும் சித்தி பெற்றவர்; வாக்குச் சீத்தியும் பெற்றவர், இராசா அவர்கள் “தனக்கென ஓழாப் பிதர்க்குரியாளருக்கு” பாற்றிக்காரர் நோயாளிக்கப் பக்கப்படுத்துவதோ டமையாது அவற்றத் தாங்கி வந்து உறவினர், அயலவர் யாவகுக்கும் படி தாகத் தீர்த்துத் தங்க வைத்து அவரிஷ்டப்படி அனுப்பி வைப்ப தில் பூரிப்பகடத்தவர்.

கணக இராசாவே இலங்கையில் சங்கீதக் கலையை ஆலயங்களில் ஆத்மீக வணர்ச்சி பெற இந்தியாவிலிருந்து தவில், நாகசின்ன வீத்துவ இசையாளர்களை, வராவளமுத்து உபசரித்து திருக்கோவில் திருவிழாக்களைச் சிறப்புறச் செய்து ஏழைகளுக்கும் இசை ஞானத்தால் ஈசுர பக்தியை வளரச் செய்த சீமான்! முதன்முதல் திருவாவனுறை இராசரத்தினம் பிள்ளை இலங்கைக்கு நாதஸ்வரம் வாசிக்கப் புறப்பட்டது

இவர் அழைப்பின் நிமித்தமேயாம். முதலில் அவர் வீட்டில் வாசித்தே வேண்டிய திருக்கோயில் தலங்களுக்குச் சென்று. இசைகளை மூலம் பக்தியை வளர்த்தவர் பெரியபுராணத்து நாயன்மார்களாக கௌங்களியும் போல ஸி மான் கனகராசா அவர்களே! இன்றும் அவர் புகழுடம்பு சலவதவில் தாதஸ்வரக் கலைஞரிடமும் இரகிகர்களிடமும் சிவபக்தர்களிடமும் நினைபெற்றுள்ளது. இவர் காலமும் சுழிபுரம் பேரோங்காலமாகும்.

கடிரவேற்பிள்ளை உடுபிட்டியிற் பிறந்தாலும் அவர் கணவியில் தியாயவாதியாகவும் தொழிலில் ஊர்காவதற்றதை நீதிபகியாகவும் மிலிர்ந்தார். இவர் தகப்பஞ்சே “மூளாய் சித்தி விநாயகர் ஊஞ்சல்” பாடுவனங்கியுள்ளார். நீதிபதித் தொழிலுக்கேகும் போது ஆங்கில அரசு ‘உவைமன்’ என்ற அடைப் பெயரைக் கொடுத்தது. சித்தர் அவ்வளவோடு வீடாமல் சுழிபுக்கத்தில் தண்ணிலத்தால் நடந்த ஒருபகுதியைக் கொடுத்து ‘உவைமன் தோட்டம்’ என்றும் தெண்ணஞ்சோலையை ஆக்குவித்தார். அத்தோட்டத்துக்கும் பலர் காவல் செய்து ஊதிபம் பெற்றுப் பிரைத்தனர்.

உவைமன் கடிரவேற்பிள்ளை நீதிபதியவர்கள் தயிழ், மூலிகைதம் நன்றாக அதித்தவர். தர்க்க பாணி, தமிழ் அராதி முதலிய நூல்களை இயற்றினார். சுன்னாமல் குமரங்காமிப் புலவர். இவருடைய உற்றுங்கமயானவர்.

இவர் மகன் மதிப்புக்குளிய (Honourable) பாலசிங்கம் இரசா அவர்கள். அவர் கொழுங்கில் நியாயதுறைத்தர சிங்கமாயும், தயிழ்ப்பிர திநிதியாயும் சிலகாலங்களில் பொலில் நீதிபதியாயும், டிஸ்டிக்னீதிபதியாயும் வினாக்கிளுக். இவரே காங்கேஸ் அறையிலிருந்து கீழெல், மாதகல், சுழிபுரம், கரை வழிபாடுப் புணமிரதப்பாதை யாழ்நகருக்குச் செல்லத் திட்டமிட்டுச் செய்திப்படுத்தி, பின்பு அது நிறைவேற்ற முடியாமல் போன்று தயிழர் அவரைப் பிரதிதியியாக அனுப்பாக்கமயேயாகும். இன்றும் அதற்குரிய கேவையர் பிரசாஸ் உண்டு. இவரே கொழும் பிலுள்ள ஆயுள்வேதக் கல்லூரி தாபசராவர். இன்று யாழ் பங்களைக் கழக வளாகத்தில் ஒரு ஞாபக மண்டபம் இவர் பெயரில் உண்டு.

இன்றும் ‘குணரத்தின முதலி சுழிபுரம் என்று வேதாரணியம் கருங்கற் கோபுரக் கல்வெட்டில் காணலாம். வேதாரணியத்திற்கும் திருத்தொண்டாற்றிய பரம்பரையே இத்தர் எனப்படும் சிற்றம்பலத்தார் பரம்பரை. இவர்களின் உறவினரே வேதாரணியக் கோயில் தர் மகர்த்தசக்களாகிய பங்காளிகள். சிற்றம்பலம் அவர்களின் சூழலே தாழ்ந்தோர் முதல் உயர்ந்தோர் வகையுள்ள சுழிபுசத்து வாசிகள். இது இப்பொழுது பொருத்தமாகாதெனினும் இது தலைமுறைக்கு முன் சாலப் பொருந்தும்.

சுழிபுரத்தில் இருதலைமுறைக்கு முன்னால் பெரியவர் (உத்தியோகப் பெரியார்) இருப்பாரானால் அவர் சிற்றால் பரம்பரையில் பெண்ணை விவாபம் செய்துவந்தவரே பாலும் அபலூரவரும் அப்பாலுள்ளவரும் அப்படியாக குமாரகுரிய, முதலி, அப்பாவடையார், அழகைக்கோள் முதலி மாதங்கள் குடிமறந்தி வால்ல முதலி (சுழிபுரம் தோழிலுள்ளது) களக்ரத்தின முதலி போன்ற பெரிய பிரபுக்களாவர்.

தொல்லுரம் மன்னன் தீத்திராயன் தற்பாதுகாப்புக்காக தெரிந்த தெடுத்துக் குடியமர்த்த நீர் குழந்தை இடத்தை நகராக்கித் தன் அதிகாரத்தையும் பரிவாரத்தையும் தீறுத்திய இடமே 'சுழிபுரம்' நகரானது இங்கு ஆதிக்குடிகளாக வந்தவர் 'புலியன்' சேனுதிபதியும் பள்ளுவிச்சே படையாட்டு படைகளுமாகும். காலந்தரத்தில் சம்பந்த மூலமும் குடியேறியும் அயலவர் வந்து நெருங்கி இங்கைய சிறப்பு மிக்க சிராமமாக நகராக விளங்குகின்றது.

இங்கு சிராமத்தைச் சிங்கனப் பகினில் 'சுழிவராய்' என்று இருப்பதாக Dr. செல்வசு தமிழப்பாடு அறியவை அறியப்பாலன்று.

இல்லை 'சோழியபுரம்' என்பது அர்த்த புண்டியற்றது. இடைக்காலத்தில் சுழிபுரத்தில் ஒரு குழுவாய் வந்து குடியேறியவர்களின் பரிபாடையாகும். என்னையில் 'சோழியபுரம்' என்றிருந்தால் ஒரு சோழியன் இருக்கும் வரை பெயரை மாற்றமுடியாது; மாற்ற விட மாட்டான். வேதாரணியேல்வரன் கருங்கால் 'சோழியபுரத்திலும் 'சுழிபுரம்' என்றே உண்டு. 'சுழிபுரம் என்றால் சுழிபுரமே'.

சோழ இராசகாரர்கள் ஆண்டபோது 'சோழ மண்டலம்' என்ற போர்ஜையில் இலங்கையும் சிலகாலம் எனப்பட்டது. வேதாரணியத் தொடர்பிக்குத்தலாலும் சுழிபுரம் ஏழூரைப்பள்ளி இலக்கியம் சமுமண்டலம், சோழமண்டலம் என்று கூறுவதாலும் சரித்திரம் அறியாத தற்கால வாகிகள் 'சோழியபுரம்' சுழிபுரம் ஆகது என்னாக். அவர் பெருங்கம்ப்படவாக.

அவர் பெருமை சரித்திரமுடியானாடு. வடக்கிலுள்ள பாண்டியச் சோழர், சேரர் தோடர்புகள் ஏற்பட்டிருப்பது உண்மை. இலக்கியகூற்றில் உருகும் 'சோழ மண்டலம்' புலவரின் தற்குறிப்பேற்ற நலிற்கி அணியின் பாற்படும்.

இப்படியான புரட்சிகளைச் செய்யவர்கள் சரித்திரம் அறியாத சரித்திரம் புண்டியப் பொகும் புரட்சி வாதிகளாவர். பிற்கால குடியேற்ற வாசிகளாவர். இவர்களே 'பழூனை விநாயகர்' ஆவத்தையும் மாற்றி யமைக்க முயன்று வந்தனர்; வருகின்றனர்.

நிதியில் சிற்றால்பலம், சங்கராப்பிள்ளை சிற்றால்பலம் காலங்களிலே பொருளாதாரம் அந்தியராதிக்கத்தில் பரிவாரங்களைப் பேணியதாலும்

சிறீஸ்ப லீலாவாலும் ‘இருக்கவர்க்கே நிலம் ‘கொந்தம்’ என்ற தோம்பு’ பதில் 1840 ல் ஏற்பட்டதாலும் குறைவாட்சி விட்டது. அவர் காலத்திலே பெரும் பஞ்சங்கும் ஏற்பட்டது. கற்றங்களைக் காப்பாற்றுவது கண்டம். மன்னர் பாரம்பரிய இளைஞர்கள் மதுமாற்றச் சுக்கடகளில் மதிந்தும் போயினர். அதனால் அவர் சுற்றங்களில் உண்ணனவியரை வழுமை காரணமாகக் கண்டம் ஏற்பட்ட சமயத்தில் ‘பசிவந்திப் பதும் பறந்து போக..’ என்பது பழமொழியாக அங்கூர வழுமையின் படி சாதிகுறைந்த உத்தியோகப் பெருமை பெற்ற கூடவர்கள் ஒளிவுமறைவாக குழ்ச்சி வழிகளில் குதையைப் பியந்தும் செத்தையைக் கழுத்தியும் பன்றிடுக் கூட்டைக்குள் மறைத்தும் தரகர் மூலம் கனவியரைக் கொண்டுசென்று விவாக்கு செய்து, பின் கலந்தும் கலவாதும் வாழ வேண்டிற்று. அவ்வத்தியோகப் பெரியவர்களிலேயே ஆங்கில அரசு பொதுவாக நடந்தது.

இத்தகைய பரம்பரை வரலாற்றுக் காளாவலரே! ஒரு பெரியர் பக்கி மேலிட்டினால் லிலமாய்க் கிடந்த ஆலயத்தைச் சொலாகம்ப்படி கட்டியெழுப்பிக் கும்பாவிழேகம் செய்வித்த உபேரிய பரிகாரியார் என்ற புகழ் நாமம் பெற்ற வயிரழுத்து ஆற்முகம் (சின்னத்தப்பி) அவர்களை எதிர்க்கத் தொடங்கி, இன்னும் அப்பூசல் விட்டபாடிட்டு! நீதி மன்றத்தில் வழக்கங்கள் வைத்து வாதாடி உரிமைபெற முயன்றனர், ஓரளவு உரிமை பெற்ற பின்னும் அவர் சந்தசியுடன் ஒத்துழையானமை இயக்கத்தை ஒரிசுவர் கடத்தி வருகின்றனர். படித்த ஆங்றறிவுள் எவர்கள் பேசாதிருக்கின்றனர்.

“நெக்கு நெக்கு நீணப்பவர் நெஞ்சனே

புக்கு நீற்கும் பொன்னாசு கடைப் புன்னியன்”

என்ற நாயக்கமார வாக்கை அறிந்துள்ளனர் போலும்.

பெரிய பரிகாரியார் கும்பாவிழேகம் செய்யும் போதும் பி ஸ்பு ‘சித்தர்’ பாரம்பரியச் சூழலில் பலதுறைகளிலும் எதிர்த்தனர். இதற்குக் காரணம் சித்தரின் காந்தகுவத்துவ மகன் சிதம்பரப்பிள்ளைய முதற்சாட்சியாகக் கொண்டு “ஸ்ஸ்வர விநாயகர் என்று ஆலய உறுதி ஒன்று படைத்துமையும் ஒன்றிடும். மற்றது எதிர்ப்பவரின் உறவு முறையில் பெரியபரிகாரியார் தொடர் பற்ற வராயிநுந்ததுமாகும். பெரிய பரிகாரியாரையும் ‘யான் எனது’ என்னும் அப்புறப்பற்றுக்கள் வலுவாக பசுவிப் பூரிப்படைந் தலையுமாகும். காலத்தால் தொழில் கல்வியால் வந்த புகழைக் கொண்டு அதிகாரஞ்சி செலுத்த நின்த்துமை அல்லவுக்குக் காரணமாகும்.

இன்று ‘திருக்கோவில் வெளியீடு இ’ என்று வெளியிட்ட பத்திரத்தில் ஆலய வரலாறு எல்லாம் பொருத்தாதன! சுதில் கூறும் முதலைகள் பிறவூர் வாசிகளாகலாம் பெரியபரிகார் யார்சுழிபுரத்துசெட்டிவேளா

வம்சத்தவர். அவர் தொடக்குவழி உறவினர் செட்டி வம்சத்திலுண்டு கோயில் 2 ம் குங்பாபிஷேகந் தொட்டு பெரியதம்பிப் பரிகாரியாரும் அதற்கு முன் குலசேகரம்பிள்ளைப் பரிகாரியாரும் பின்பு செல்வத்துரை ஆசிரியர்(வைத்தியர்) சகிதமாக அவர் சகோதரி புருஷர் Dr பூ-லோக சுந்தரம், இராசா பரிகாரியார் அவர்களாலும் 1967 ம் ஆண்டு முதல் செல்வத்துரை சகிதமாக சகோதரிகளாலும்(கைம்பெண்கள்) பங்காளி ஜின்னையா ஜின்னத்தம்பி ஆசிரியருடனும்பின் 25-5-1978ல் Dr பூ-கயி லாயநாதன் அவர்கள் அதிகாரத்தில், உடன்முகாமையாளர் ஜின்னத்துரை ஆசிரியர்ஓத்துழையாமையால் கோயில் இன்றையதிலேயும் இல்லாத அறங்காவலர் சபைத்தோற்றங்களும் ஏற்பட்டு விட்டன. பலபாட்டுக்கும் சௌவாகம் விதிக்கப்பாலே செல்கின்றது. கோயில் பூசகர்மாரும் பரிபால சரும் ஆணவழுமைப்பில் நின்று ஒளிவுமறைவாகச் செயல்படுகின்றனர் வேண்டாத பத்திரங்களைத் தங்களைத் தாங்களே 'பட்டங்கட்டிமார்' பேரங்கைப் பட்டங்கட்டிக் கோயிலைச் சாட்டி தம் அறிவின்மையைப் பயபக்தியின்மையை மக்களுக்குக் காட்டுகின்றனர் கண்கூடு,

என்றாலும் சித்தர் எங்கள் ஆலயத்தைக் கட்டியெழுப்பிய பெருமகளை எதிர்க்கக் கூடாது என்று வற்புறுத்தியும் எதிர்ப்பு நடந்தது. பெரியபரிகாரியாரும் தங்களங்களியத்தை நிலைநாட்டத்துவமும் இல்லை. இச்சம்பவங்கள் கோயில் திருவிழுாக்களில் எப்பொழுதும் நடக்கும்.

(அதைச் சாந்தப்படுத்தப் பெரிய பரிகாரியார் ஓர் உபாயத்தைக் கொண்டு நிறைவேற்றினார். சித்தரின் மைத்துனர் ஆறுமுகச்சட்டம்பியாரையும் அவரது கோயியற்றெண்டுபுரிந்தவர்களையும் தன்பக்கலாக்கி சித்தரின் இளைய மகளைத் தனது மூத்த மகனுக்கு 'தம்பிப்பிள்ளை' பரிகாரியாருக்கு சைவசமய ஆசாரப்படி விவாக்ஞ் செய்து வைத்தார். தம்பிப்பிள்ளை பரிகாரியார் முன்பு காந்தரூவுமாக ஒரு மண்ணு செய்து இரு பிள்ளைகள் உண்டு. அவர்கள் நவரத்தினம்(முத்தாம்பியும்) கப்பிரமணியம்(இளையதம்பியும்) ஆகும். தம்பிப்பிள்ளைப் பரிகாரியாரும் மூளாயில் வதிந்தனர் கிளகாலம். பின்பு சித்தர் மகளைச் செய்தும் அங்கு வாழ் ந்தவர். பின் சுழிபுரத்தில் வதிந்தார். அவர் பின்லைகளே பரிகாரியார் குலசேகரம்பிள்ளை, Dr. பூ-லோகசுந்தரம்(L.I.M)பரிகாரியார் அப்புத்துரை பரிகாரியார் கந்தசாமி(இராசா) என்னும் நால்லவர் ஒரு பெண் பின்லையுமாதும். அப்பெண்ணையே சித்தரின் பெயசன் ஜின்னப்பு கனக இராசா யரிகாரியாரி விவாக்ஞ் செய்து பெண்பின்லை பிறக்க அப்பெண் இறந்து விட்டார். பின்பின்லையும் 9 வயதில் இறந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது) அதற்கு கோயிற்கருமங்களில் தற்பொழுதைய பங்காளிகளை விட மற்றையோர் எதிர்ப்பைக் குறைத்துக் கொண்டமை பெரியவருக்கு ஆறுதல் கிடைத்தத்தென்னலாம்.

அத்துட்டன் சித்தரின் மருமகன் பின்திய கதிரித்தம்பிச் சட்டம்பியார் மகன் சுப்பிரமணியம்(நொத்தாரிசு) சித்தரின் மாமியார் தெய்

வாணப்பின்னை பெயரில் உள்ளதும் பெரியபரிகாரியார் வீட்டுக்கயலி மூன்றாமான இரண்டு பரப்பு நிலத்தில், சித்தரின் மாமனூர் பெரியகடிரித்தம்பிச் சட்டம்பியார் தனது ‘கூடல்’வளவில் வைத்துக் கற்பித்து, பின்பு மகன் ஆறுமுகச் சட்டம்பியார் பின்பு அவர் மகன் கதிரித்தம்பிச்சட்டம்பியார் தன் வீட்டில் நடத்திய சைவத் தமிழ்ப் பள்ளியை பெரியபரிகாரியார் சகிதமாகத் தாபித்தனர். அப்பள்ளிக்குக்கூடு சுப்பிரமணியம் நொத்தாரிசு தன் பெயர் ஆறுமுகச் சட்டம்பியாரின் பெயரைஇட்டு நடத்தித் தனது மைத்துஙர் ‘‘இந்துபோடு’’ சு.இராசரத்தினம் ‘நியாயவாதி’ அவர்களின் ஸ்தாபனப் பள்ளியாக்கி இன்று சுழிபுரம் ஆறுமுக மகாவித்தியாசாலை ஆக மிலிர்கின்றது. அன்று ‘கூடலினும்தத ஒன்றீந்தமிழ்’ மதுரையே சுழிபுரம் என்று பஞ்சோரும் புகழ் நின்றது.

கூடலில் வளர்ந்த சைவத் தமிழ்ப் பள்ளியின் ஒரு பகுதியே கனகரத்தின முதலியார், சித்தர் சூழல் தம்பர் உடையார் உறவினர் நிற்கிங்கம் மகளைச் சம்பந்தம் செய்து கூடல் வளவின் பக்கவில் நிற்கிங்கம் அவர்களின் இல்லம் சிதன உரிமையாக, அவர் ஆங்கிலம் கற்ற மேதை ஆதலாலும் ஆங்கிலம் கற்றவர்க்கே உத்தியோகம் ஆனதினாலும் அதுவே உத்தியோக மொழியானதாலும் கூடலில் பணவசதியான பின்னைகள் ஆங்கிலம் கற்ற, நிற்கிங்கம் இல்லத்திற்குப் போயினர். அப்பள்ளியே இன்று சைவசிலர் சிவபாதந்தரங் அவர்கள் அதிபராகக் கடமையாற்றிய சைவாங்கிலக் கல்லூரியான விக்ரோஹியாக் கல்லூரி ஆகும். இப்படி பெரிய பரிகாரியாரை அணைத்துக் கிலமாய் கிடந்த கோயிலிலக் கும்பாமிழேகம் செய்வித்து, பெரிய பரிகாரியாரின் வைத்தியசேவைக்குட்பட சேர்.பி.இராமநாதன் துரை அவர்கள் நேர்ந்து சைவாகம விதிக்கூடங்கிய பீடமாகிய ஆசனக்கல்லையும் இன்று வரை கொண்ட கோயிலைப் பஞ்சகாலத்தில் ஓளிரு மறைவாக சித்தர் குழல் பெண்ணை எடுத்ததால் அப்பெண்ணுரிமையின் சார்பாக வல்லதி வழக்குகள் தொடுத்துக் கோயிலின் வருடா வருடம் குழப்பங்கள் பல வழிகளில் செய்து பூசாரி மரர்களையும் இரண்டுபடச் செய்தும் இயலாமல் சில இரண்டாவது தமிழ்வசப்படுத்தி ஆலயவழிபாட்டை அமைதி யின்மை ஆக்குகின்றனர்.

பெரிய பரிகாரியாருக்குக் கோயில் உரிமை மேற் கூறியவற்றை விடப் பறம்பறைப் பூசகர் பெரிய பரிகாரியாரின் செட்டி வம்சத்துடன் உறவாடிச் சம்பந்தத் தொடர்பும் உண்டு. பூசகர் வேதாரஸ்யக் குருக்கள்மாரின் சிஷ்யர்களாக அவருடன் வந்து நித்தியசைவப் பூசகரான வர் அவர் குடியேறிய காலம் சித்தராயன் காலம்.

பெரிய பரிகாரியார் வம்சத் தொடர்புகள் ‘தன்டிகைச் சத்துருக்குலசேகரமுதலி’ செட்டி செல்லனுமுதலி தனிப்புவிசிங்கமுதலி தொடர்பும் ஆரியச்சக்கரவத்திகளான பராதாசேகரன் செகராகசேவரன்

சங்கிலியல்) பெண்வழித் தொடர்புகளும் பூண்டவர்கள், இவர்கள் சுழிபுரத்துற தொம்பிலில்லாத அபாஸ் முதலினால்லாம். ஈற்றில் பெரிய பரிகாரியார் மகள் தம்பிப்பிள்ளைப் பரிகாரியார் இற்றம்பலம் சித்தர்) மகளை விவாகஞ்செய்து எந்ததி இறப்புற்று விளங்கினார். கூறியவற்றால் பருளோப் பரஞ்சோதி வினாயகர் என்று சின்னத்தம்பிப் புலவரின் பள்ளிக் கூறப்பட்ட வினாயகர் இப்பொழுது உரிமை கொண்டாடுபவர் பாட்டஞ்சோகள் காலத்தில் சல்வரலினாயகர் என்று கோயில் பதிவுத் தோம்பில் பதியப்பட்டுள்ளமை உற்றுணர்த்தபாலது. விநாயகப் பெருமானுக்கு மாறுவேட காலமும் உண்டு போலும்.

சுழிபுரம் தோம்புப்பதிவில் பருளோ வினாயகர் என்றே உண்டு. முதலாளிகள், மனேஜர், பூசகர் ஒருவர் பெயரும் இல்லை காலம் 1840 ஆகும். செட்டியார் தம்முப்பயா ஆசிரியர்களும் தலைவர் த. கௌலாசபின்னை அவர்கள் (நாவலர் பாடசாஸி மனேஜர்) பழுவைத் தலமகிழமை ஒன்று பள்ளின் முகப்பில் வசனஞ்சபாக ஆக்கியுள்ளார். அதில் இந்தப் பறை ஜோயில் ஒரு வினாயகராலயம் தமிழரசர் காலத்தில் டெட்டப்பட்டிருந்தது நோக்கற் பாலது. தமிழரசர் என்றது சித்திராயன் வட்சம்; ஆரியச்சக்கர வர்த்தி சங்கிலியன் அன்று.

பின்பு பெரியபரிகாரியார் கோயிலும் ஆதனமும் தன்னுடைய தாக்கறுதி எழுதிப் பதிந்து கொண்டார். அத்து ஒத்த செட்டியாக உள்ளவர் சிற்றம்பலக்-சிதம்பாதப்பிள்ளை ஆகும் இதுபடி சட்டர்தியாகப் பெரிய பரிகாரியாரின் எந்ததிக்கே உரிமை ஆகிறது. அப்படியாகவும் இப்பொழுது பக்காக இருப்பவருள் ஒருங்கான ஆசிரியர் சின்னத்தம்பியின் பெயரஞ்சும் பெரிய பரிகாரியானுடன் உரிமைக்கு வழக்காடி ரூபா 1500 செலவு காச நீதிமன்றமுலம் கொடுத்து பங்காளியானார் வழக்குத் தீர்வைப் படி. அத்துடன் உறுதி படைக்கும் போது முதற் சாட்டிபாக வருபவரும் உரிமைகோர உரிமை உண்டு அதன்படி இருப்புதியும் சித்தர் சந்ததியும் சேர்த்து, கோயில் நடத்தப்பட்டு வந்தமை கண்கூடு. ஆசிரியர் சின்னத்தம்பியின் தமையானார் கோயிலுக்கு வராதிருக்க ஆசிரியர் பெரியபரிகாரியாரின் உரிமையான ரூடன் பங்காக இரண்டு செயற்படாமல் தனிமை கோருகிறார். அது முறையன்று. சில வாழிப்பகளைக் கைக் கொண்டு பொய்ப்பிரசாரம் செய்து ஒத்துழையாமையில் முயன்கிறுார்.

அன்பர்களே கோயில் பரிசுத்தமானது. சுத்தர் பலித்தேத்தும் கோயில் என்று, வந்து பார்த்துப் பழகிய நல்லூர்க்கின்னத்தம்பிப் புலவரே வியந்து பள்ளாகப் பாடியுள்ளார். அதைச் சுத்தமான செவா சாராம்பன் 50 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெரியவர்களைச் சபை கூட்டி திருவிழாங்கள் செய்பவரும் பொதுமக்களும் சட்டத்துக்குள் ஏற்பட்ட முகாமையாளருக்குப் பத்தி கூறி ஒத்துறவாடி கோயிலை பேருங்கிட்டால் முறை பிறழ்ந்து பேணினால் விளையுங்கேட்டை நித்தியழக

ஞக்கு அவர்க்கும் நன்றாக்கக் கூறி ஈஸ்வரானுக்கிரகத்தை ஊருக்கும் உலகுக்கும் கொடுக்க ஆவன செய்தல் வேண்டு மன்றே!

கோயில் பரிபாலனத்தையும் கோயிலில் சென்று செய்யும் திருப்பணிகளையும் கூறும் நூல்களை இளைஞர்க்கும் எல்லார்க்கும் அறியக் கோயிலதிகாரிகள் வாரத்தில் ஒரு நாளைக்காகுதல் கற்று வச்ல நல்லறி வங்ள பெரியோர்களைக் கொண்டு போதிக்க வேண்டும்.

கோயில் வயலோடு வயலாகக் குறுக்கு மறுக்குப்பாதைகளும் ஆசா ரமின்றி, ஒழுக்கமின்றி, அழுக்குகளுடன் எவ்வும் எப்படியுள் செல்லு மிடமாகவும் வயலில் வேலை செய்து களைப்பெய்திய வியர்வையுடனும் அழுக்கடையுடனும் மதுபோதை மயக்கத்துடனும் நடமாட இடமா யிருப்பது மாபெரும் குரை நரகத்து வீழ்த்தும் செயலாயுள்ளது! ஊர் வர்க்கும் வழிபடுவோர்க்கும் முக்கியமாக முகாமையாளராய் இருப்ப வர்க்குமே பெருநரகம் காத்திருக்கும்.

பூர்வீ ஆறுமுநாவலர் அவர்கள் ‘கோயிலதிகாரிகள், தேவால யங்களைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி அவதானமாக நடத்தல் வேண்டும்’ அல்லாவிட்டால் இரு திருமதிரப்பாக்களை, நாவலர் நான்காட்ட பால பாடத்தில் காட்டியுள்ளார். ஏருமாறு:-

- ‘ஆற்றரு நோய்மிகும் அவனிமழை குன்றும் போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர் கூற்றுதைத் தான்திருக் கோயில்க ளானமை சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடடிற் ருனே’.
- ‘முன்னவனுர் கோயிற் பூசைகள் முட்டிடின் மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங் கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினிக் கென்னரு ணந்தி யெடுத்துரைத் தானே’

செங்காரபிள்ளை முதலி, குணரத்தினமுதலி, தலையரத்தினமுதலி, குண தரமுதலி, சித்தர்முதலி, அம்பிகாவுடையார் இப்படியாக வழித்தோன் றல்கள் சித்திராயன் வழி மரபினர்.

சித்தர் முதலிக்குப்பின் அவர் சகோதரர் அம்பிகாவுடையார் அதி காரம் செலுத் தியவர், அவருக்கு ஏழு பெண்பிள்ளைகள் என்ப, சித்தர் முதலிபிள்ளைகள் சங்கரப்பின்லை, வைரமுத்து என்பவர் தகப்பன் இறக்கும் போது ஆளுமைப் பராயம் அடையாதவர்கள்.

அம்பிகாவுடையார் அதிகாரம் செய்யும் போது சமய மாற்ற வீட யத்தில் போர்த்துக்கீருக்குக் ழீழ்ப்படியாது கைவத்தை வளர்க்க ஏதுக்கள் செய்தமையை அக்காலக்காட்டி கொடுப்பவர் மூலம் அறிந்து தூக்கு மரத்தில் இட்டனர். ஒரு பொய் இடால்கித் தவறும்படி கேட்டனர்.

அதற்கு உடையார் உடன்படவில்கை, பின்பு அவரைத் தூக்கில் இட்டு கொலை செய்தால் பெரிய குழப்பங்கள் நேரும் என்று பயந்து போர்த் துக்கீசு மிலேசு அதிகாரங்கள் “இடிப்போ” என்று தூக்குக் கயித்றை அவிழ்த்து விட்டதாகச் சரித்திரம், அங்கிரு உடையாரின் மகளையே பெயர் வேதவனம் என்ற கற்பரிசை சண்முகஞ் சட்டம்பியார் திரு மணஞ் செய்து சூழிபூரம் மேற்கு முன்னீட்டு முகாமையையும் பெரிய புலோ நளவர் சிறையையும் தீண்மாகப்பெற்று ஆண்டனுபவித்தனர் என்பது அறியலாகும். (சிறை- சுற்றும்)

தேர் செய்த வரலாறு

1828 ஸ் பெரிய சித்தராய சிற்றம்பலம் மகன் சங்கரப்பிள்ளை அவர் மகன் சிற்றம்பலம் (கடைசிசித்தர்) காலத்தில் செய்யத் தொடங்கியது அப்பெசமுது பின்திய சித்தரூங்கு யெது 9 அல்லது 10 ஆகலாம். அவர் தன்தாயாரின் கிராமமாகிய கோப்பாயில் கல்விக்குறைர். தகப்பனாகும் அவருடைய இளம் வாவிப் வயதில் காலமாய் விட்டாரேண்ப. இருபது வயது முன்பின்னாகச் சித்தர் சூழிபூரத்துக்கு வந்து தன்னில்லுலங்களைப் பார்த்து கோப்பாயிலும் சூழிபூரத்திலும் தங்குவார்.

தேரானது அவரது நிலத்திலிருந்து, தபப்பனால் இந்தியாவிலிருந்து 1828 ல் கொண்டந்த ஆசாரி செய்கிறார். அக்காலத்தில் அவர் நிலத்தில் காய்வேர் கிண்டிப் பருத்தித்துறை மூலம் இந்தியாவுக்கு அனுப்புவது வழக்கம். அது அக்காலத்துப் பெரிய பொருளாதாரம்! நிலச்சுவாந்தராகிய சங்கரப்பிள்ளை, சிற்றம்பலம் அவர்களுக்கு அவர்கள் மூடைய சிறைத்தமராகிய பள்ளி குடிகள் வேர்கிண்டிக் கொடுக்க மற்றும் பரிவாஶங்கள் உறவிலுள்ளவர்கள் இவ்வியாபாரத்தைச் செய்து கொடுத்தனர். அப்படியாகப் பருத்தித் துறையிலிருந்து வியாபாரத் தொழில் நிமித்தமாகப் போய் வந்தவர் ஞாடன் ஒரு கன்னி வறுமை காரணமாகவும் வேறு ஏதுக்களாலும் சுரிபாத்தில் 1829 ல் நிலைக்கிருக்க எல்லாம் வல்ல பரஞ்சோதி வீநாயகப் பெருமான் அருளி பாலித்தார். அந்துடன் அப்பெண் ஆசாரிக்குப் பணிலிடை செய்யும் முகங்கள் சமைத்து உணவு வழங்க விடப்பட்டது. அக்காரணமாக ஆசாரிக்கும் கள்ளிக்கும் காந்தகுவம் ஏற்பட்டதால் 1830 ல் ஒரு பெண்டின்லை வள்ளார் என்றவர் உதவமானார்.

ஆசாரிக்கு உதவியாக கல்லைவேம்படி. தலைகாட்டி நிலங்களில் வளித்த சித்திராயனின் பரிவாரங்களில் ஆடவரும் பணிபுரிந்ததோடு அவருடைய தொழிலையும் ஏற்றனர். தொழிற்கள்வி ஆசிரியரானார் ஆசாரியாகியத்தை. அதனால் அந்தக் காலப்பஞ்சத்தில், வாச்சி களின் முதலிய கருவிகள் கொண்டு தொழில் செய்து அக்குறிச்சியில் வாழ்ந்த வறியம்கள் சிலியங் நடாத்தி தன்மானத்துடன் பெருமக் களாக வாழ்ந்தனர். ஆசாரி 1828 ல் தேர் செய்ய வந்திருக்கிறார்.

1829 ல் பகுதிக்குத்துறைக் கண்ணியைப் பரஞ்சோதி விநாயகர் கடவும் சத்தால் காந்தரூவுமனம் செய்தார். 1830 ல் பின்னொர் பிறக் திருக்கிறார்.

எல்லாம் வல்ல பரஞ்சோதி விநாயகரின் தேர் 1840 ல் வெள் ளோட்டம் நடையெற்றது என்ப. தேர் 15 வருடங்காலமாக மிக நுட்பமான தெய்வீக சக்திவாய்ந்த ஆசாரியாக செய்யப்பட்டது. தேவத் தச்ச ‘மயன்’ என்றே கூறலாம்.

அதற்குப் பொருளாதார ஈடு செய்ய சிற்றம்பலம் சுங்கரப்பிள்ளை சிற்றம்பலம் அவர்களில் முன் சிற்றம்பலம் பெரிய சித்தர் (சித்தராமுதவி) என அழகுப்படுவர், தம்பங்காளிகட்டு (சித்திராயன்காலந்தொட்டுத் தன்னிலமாய் நடந்த சுழிபுரநிலங்கள் பகிரும் போது பரஞ்சோதி விநாயகர் கோயில் கொண்டிருக்கும் ‘ஒரு வெளி நிலம்’ புற நீங்கலாக விட்டனர் என்ப. இது உல்லைச்சிங்னப்புவும் அவர் பெயரர் சுற்றமும் கோவியல் பழைய தொண்டர்களும் மற்றுமுறைனரும் சொல்லினர் என்ப. அப்படியிருக்க பின்னர் சுங்கரப்பிள்ளை ஒரு 80 பரப்பை தச்ச ஆசாரிக்கென்று விட்டு அதைத் தனது பள்ளர் சிறைகளைச் செய்து பட்டுக் கொடுக்க விட்டனர்; தச்சன் வயசென்ப.

பிந்திய சித்தர் காலத்தில் வெறுகைக்கு அந்திலம் ஒத்திலைக்கப்பட்டு மாறியது, இன்றும் தச்சன் வயல் அன்ற பெயர் பதிலு உண்டு. ஒருக் கால் மாதகல் ‘தில்லை மனியகாரன்’ அவர்களும் பித்திய சித்தரும் பேர்ம் பேசி வாடிட்டபோது ‘தில்லை மனியம்’ என்னுடைய வைக்கந்த போருக்கு உண்ணுடைய வைக்கற் போர் சமஞாகுமா? என்று கேட்ட போது சித்தர் என்னுடைய தச்சன் வயலின் வைக்கற் போருக்கு உண்ணுடைய வைக்கற் போர் முழுதும் புரிவிடக் காலுமா? என்று பலர் முன்னிலையிற் கேட்டுத் தலைகுனியை வைத்தார் என்ப.

நிறக், சித்தர் பாரபயியத்தில் தாய், தந்தை வழி ‘உண்டுகைக் கணகராய முதவி, உடுப்பிட்டி குமாரசூரியமுதவி, கோப்பாய் அப்பா உடையார் (சுப்பிரமணியச்) கணகரத்தின முதலினர் பவவரக ஆங்கில உத்தியோகப் பெரியோர் வந்து, சம்பந்தங்கள் செய்து தமிழர் யானத கொடுத்து சித்தருடன் உறவாடியமையால் சுழிபுரம் செழிப் புற்றது அல்லாமலும் தேரின் வெள்ளோட்டம் சிறப்பாக தீறைவேறி யமைக்கு அவர்சந்ததிகளும் துணையாகவாம், வெள்ளோட்டம் நடந்து இருப்பிடத்திற்கு வந்ததும் தேர் செய்த ஆசாரியாகிய தச்சன் களிக் குலியாய் வாதத்திற் பறந்து போன தெள்பது கர்னா பழம்பரையான கலை!

போர்த்துக்கீசர் கோயிலை இடித்த போது ‘ஒரு காக்கை வந்து இடித் தவளின் கண்ணைக் கொத்திக் கொடுத்தது’ அதனாற் பரஞ்சோதி விநாயகர் “கண்ணைக் கொத்திக் காக்கைப் பின்னொயாசி” என்ற பட்டம் பெற்று. பின்பு ‘கல்வர விநாயகர்’ என்று தற்பொழுதைய முதாகையாளர்

பாட்டன் காலத்தில் கோயில் பதிவுப் புத்தகத்தில் பதிந்துள்ளனர். இது 'பரஞ்சோதி விநாயகர்' தமிழரசர் காலத்தது என்ற பருளை விதாயகர் பள்ளுப் பதிப்பிலுள்ளதை அழித்து விட்டதெல்லாம்.

பரஞ்சோதி விநாயகர் தேரின் 'வெள்ளைச் சேவல்' செய்வித்து அலங்கரித்தவர் சித்தரின் மாமியாரை ஏழு பஸ்லக்கில் வந்து விவாகஞ் செய்த பெரிய கதிரித்தம்பிச் சட்டம்பியாளின் மக்களில் ஒருவரான இராமலிங்கம் என்னும் சுத்த சைவ சீலராகும். அவரின் மகனே கந்தசாமி என்னும் சைவ சீலர் உருத்திராக்கதூரி. அவர் தொல்புரம் வித்தவான் சிவபாதம் அவர்களின் மாமியாரை விவாகஞ் செய்து ஒரு பெண்பிள்ளை பிறந்ததும் மனைவி இறந்து விட்டார். அப் பெண்பிள்ளை யையே சிச் சேதுகாவலர் விவாகஞ் செய்து பின்னையின்றி அவ இறந்து விட்டார். (இராமலிங்கம் அவர்கள் ஆடுக்களைக்கு ஆசார அருட்டானத் துடன் உணவருந்த வரும் போது நாய் அடுக்களை வாசலில் நின்றதால் அச் சாப்பாட்டை ஏதன பானங்களுடன் ஒதுக்கும்படி கட்டளையிட்டு மறுமுறை புதுப்பாத்திரத்தின் சமைப்பித்து உண்டவர் என்ப. முந்திய சாப்பாட்டை அயலில் உள்ள பெரியவேளாள பெருங்குடும்பம் எடுத்துக் கொண்டு போய் பஞ்சகாலப் பசிப்பினியை நீக்கினர் என்ப.)

பின்னர் இ. கந்தசாமி அவர்கள் புங்குடுதீவில் ஒரு சைவாசாரப் பெண் அழிகியை விவாகஞ் செய்து பின்னைகள் பிறந்தனர். அப் பின்னை களில் ஒருவரே இப்பொழுது ஆசிரியராகப் பணியாற்றி இளைப்பாறிய வித்துவான் சைவப்பிலவர் (B. A) பட்டதாரியாக விளங்கும் சைவத்துக்கும் தமிழக்கும் வணிபுரியும் திருக். கணபதிப்பிள்ளை என்பவராகும்.

நிற்க ஆசாரியின் பின்னை வள்ளர் அவர் பிந்திய சித்தருக்கு அவர் நிலத்திலிருந்து பணிபுரிந்து வந்ததால் இரு காந்தருவப் பின்னைகளைப் பெற்றுர். அவர்கள் சிற்றம்பஸம் சிதம்பரப்பின்னையும் (1847) ஆகும். அவர்கள் பரம்பரையினர் சுழிபுரத்திலும் மற்றுமிடங்களிலும் சிறப்புற்று பரஞ்சோதி விநாயகருளால் வாழுகின்றனர். சிதம்பரப்பின்னையின் மகன் நாகம்மாவின் மகனையே சாளம்பாய் நிலத்தில் வீடுகட்டி வாழும் உதவிடா இ மயில் வாகனம் விவாகம் செய்தார். அவரின தமையனுர் கந்தரோடை இளைதம்பி நடராசா கல்லைச்சின்னப்புவின் மகன்மாரிமுத்துஅம்கையை விவாகஞ் செய்து இழந்து விட்டார். பின்னைகள் செல்வமுண்டு.

சோ. தெய்வாணைப்பின்னையின் மக்களே அபிராமன்(முத்துவேலுச் சாமியாரின் தாயார்), கதிராசி, சின்னுச்சிப்பின்னை, சின்னத்தங்கம், முத்துப்பின்னை(கொண்ணாக்கரர் முத்துக்குமாருமலாயா) செல்வநாயகம் என்பாருங் பெயரர் முத்துவேலுச்சாமி, தம்பிப்பின்னை உட்படப் பிறர் பலருமாவர். பருளைச் சூழலில் வாழ்கின்றனர். (பறுவதம் என்னுடைய சிவப்பாத்துத்தயும் அவர் பின்னை என்ப.)

பின்னர் சித்தர் ஏற்ற பருவத்தில் பெரியோர் உறவினர் சோந் கிணங்கி, அவர்கள் நியதிப்படியும் சமயாசாரப் படியும் கழிபுரம் சங்கரப்பிள்ளை மகள் சிவகாமித்தாய் என்னும் கற்பினில் அருந்ததி யாளை ‘மன்மதனும் இரதியுமோ’ என்று பல்லோரும் வியக்கத் திரு மணஞ்ச செய்து அரிய பிள்ளைகளைப் பெற்று வாழ்ந்தார். இவரின் உடன் பிறந்தோரே ‘தேத்தாகுடி ஆறுமுகத்தார்’.

இனிச் சித்தர் எனப்படும் சிற்றம்பலத்துடன் அம்பிகையாகர் என்ற சகோதரரும் உடன் பிறந்தாராவர். சிற்றம்பலத்தின் மக்களே சங்கரப்பிள்ளை, சின்னப்பு, குணரத்தினம்(நாகலிங்கம்) வெதாரணியம் வீரப்பிள்ளை மனைவி பருவதம்மா சொக்கவிங்கம் மனைவி தெய்வானைப் பிள்ளை, தம்பிப்பிள்ளைப்பரிகாரியார் மனைவி தங்கமுத்து என்பவர்கள், சொக்கவிங்கம் மனைவி தெய்வானைப்பிள்ளை தாம்பூலம் தின்று தம்பல உயிரி விழுங்கும் போது அவர் மிடற்றால் உயிரி இறங்குவது சிவப்பாகத் தோற்றும். அதைப் பார்க்க பன்னிச் சிருர்கள் செல்வது வழக்கம்.

சங்கரப்பிள்ளை யெலவனத்தில் உத்தியோகத்திலமர்ந்து சிவனடி சேர்ந்துவிட்டார். சின்னப்பு பரிகாரியின் மகனே பரிகாரியார் கனகராசா மூற்கூறப்பட்டது. குணரத்தினம் (நாகலிங்கம்) அவர்களின் மக்களே Dr. பூலோகசந்தரம் தெய்வானைப்பிள்ளை இராசாபரிகாரியார்(கந்தசாமி சிவக்கொழுந்துவும் சங்கரப்பிள்ளை(நடராசா)வைத்தியர், செல்வத்துரை ஆசிரியரும். வைத்தியரும் திருச்செல்லவம் தேயிலித் தோட்டத்து உதவி நடத்துஞ்சாக இருந்து இப்பொழுது பண்ணுலையில் இருந்து கைமும் பிறமுயற்சிகளும் செய்து வாழ்பவர், இவர்கள் எல்லாரும் பரஞ்சோதி ஈஸ்வர விநாயகர் அருளால்பிள்ளைகள் பொலிந்து நன்றாகவாழ்கின்றனர்

சித்தரின் தமிப் அம்பிகைபாகுடைய பிள்ளைகள் அ. சுப்பிரமணியம் (கடையர்) அ. சின்னையா இருவரும் ஆவர். சுப்பிரமணியம்சங்காளையில் பரிகாரி பெயர்த்தி எனப்படும் தங்கச்சிப்பிள்ளையை மணந்து புத்திர பாக்கிய சாவிகளாக வாழ்கின்றனர். சின்னையா வல்வெட்டி யில் அப்பாப்பிள்ளை மகள் முத்தாச்சி என்பவரை மனம் முடித்து அவரின் பிள்ளைகள் நன்றாக வாழ்கின்றனர். அவர்கள் பறுளை விநாயகர் தொண்டைக் காலந்தரத்தில் கைவிட்டு விட்டனர்; குறிப்பிடத்தக்கது.

தருமத்தை விளம்பரமின்றி தற்புகழின்றி தர்மசாதனமின்றி இயற்றுகின்றமையை ஸ்ரீ. ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் ‘‘எவ்வளவு அதிக இரகசியமாகச் செய்யப்படும் நன்மைகளையும் முற்றறிவுடைய கடவுள் அறிந்து பயன் அளிப்பார்; பிறர் அறிந்தென்! அதீயாதிருத்தென்!’’ என்ற நீதிவாக்கியம் 2 ம்பாலபாடத்திலுள்ளது. யாவரும் உற்றுணர்ந்து தருமத்தை வழையாது செய்க. ‘வல்க்கையாற் செய்யும் தருமம் இடக் கைக்குத் தெரியக்கூடாது’ என்பதும் ஒரு ஆண்டேர் வாக்கு உணரற் பாவது. விளம்பரப்படுத்தி தருமம் செய்வது தருமம் ஆகாது, புகழின் பாத்தபடும்.

“சித்திராயன் குடியிருப்பு” என்று இன்றைய அரசுதோமபில் இருந்தும் அதைப்பேண்டுது அபகரித்து அல்லவுக்குள் ஆகின்றனர். அதில் பல தரும காரியங்களைச் செய்ய வேதாரணீயம் குருக்களுக்கு வழங்கப் பட்டமை கிரியோஸீல் உறுதித் தோம்புடன் உண்டு, கிரியோஸீலையை குருக்கள்மார் தொல்புறம் வேலூப்பிள்ளை அவர்கள்க்கு விற்கு விட்டமை அறியக் கூடியதாகும். (அதில் சிற்றம்பலம் (சித்தர்) பங்காளியாக்கப் பட்டுள்ளார்.)

வேதாரணீயத்துக் கணித்தாய் சம்போட்ட என்னும் சிறந்து விளங்கிய இராசரீக செல்வந்த நகர் உண்டு. அங்கிருந்து சித்திராயன் காலத்தும் தொல்புறம் செங்காரபிள்ளை முதலி இராயர் காலத்தும் தொடர்புறவுகள் உண்டு. அவர்கள் விமரிசைகளுடன் வந்திறங்கிய இடம் சம்பில் துறையாகலாம். அங்கு அவர்கள் சிவாலயம் கட்டி வழி பாடு செய்திருக்கலாம். அத் துறையிலே, இலங்கையில் புத்த சமயத் தைப் பராப்ப சங்கமித்திரை வந்து இறங்கினார். மின்னர் சம்பேஸ்வரம் ‘இராமர் பாதத்தைக் கடல் கொண்டது’ போல கடலால் கொள்ளப் பட்டது. இது பருளைக்கு வடமேற்கிலுண்டு. அதன் விக்கிரகமே சாத்தா வேராஸியில் வைத்துச் சிவாலயமாக வணங்கப்படுகிறது என்ப. மேல் பாகத்தில் உள்ள கழுத்தீர தீரம் திருவுடுதிலைஆகும். அது இராமர் பாதம் வைத்த இடம் பருளை விநாயகர் முருகன் திருமல்சனமாகும் புன்னிய தீர்த்தத் தலமாகும். 1940 ம் ஆண்டின் பின் பொள்ளுவை விண்ணபு தீர்த் தமும் நடைபெறுகிறது. இராமர் பாதம் ஒரிது தூரத்தில் கடலுக்குள் காணப்படுவதாகக் கூறுகின்றனர். தெள்மேல் பாகத்தில் விண்ணபுவும் உண்டு. அதுவிஜயநகர் ஆட்சிக் காலமாய் ‘கிழுஷ்னதேவராயன்’ காலத் தில் ஏழுவிதியாகக் கட்டப்பட்டது. காரணம் அசக்ஞிள்ளைப் பேற்றிறி புண்ணலையில் ஒரு மால் கொட்டவைக்கில் வைத்து வழிபட்ட வீழ்ணு பகவானை நிவர்த்திக் கடன் செய்து வழிபட்டு பிள்ளைப் பேறு உண்டான மையால் ஏழுவிதிகள் அமைத்தான் என்பது பரம்பரைச்சுரித்திரமாகும்.

போர்த்துக்கீசர் இடத்த பின் 1600 சுழிபுறம் குமாரகுரிய முதலி அழகைக்கொன் முதலி கோயிலைக்கட்டி வழிபட்டனர். பின்னர் நவாவியூர் கைலாயபிள்ளை தொல்புரத்தில் விவாகஞ் செய்து அதனீயித்தம் புன்னுவை விண்ணபு கோயிலுக்கும் வடக்கம்பரை அம்மாள் கோவிலுக்கும் மனைராகக் கடமைபுரிய விடப்பட்டது. இவர்கள் என்லாரும் சித்தர் பாரங்பரிய உறவினர் குழலுக்கு உட்பட்டவரே என்ப. பின்னர் காலங்போக்கில் அந்திய ஆட்சி தலைப்பட்டதும் சித்திராயன் காலத்தொட்டு 1000 வருடங்கட்குமேலாக இருந்த ஆதிக்கம் இலையறை காம்போல் ஆயிற்று. இன்று இவ்வரவாறு உண்மையாகுமோ? என்று வியப்புக்குள் ஆகிகும். உறவுகளும், நல்ல பூரங்கொப்புக்கள் பலராலும் பல இடத்திலும் கொண்டு போய் உண்டாக்கிய பூப்பது போல் ஆய் விட்டது. எங்கிருந்து எங்கு இருக்கிறோம் என்றநிலை. ஓட்டுமரங்கள் பல

தினுச்சள் ஆய்விட்டன, வீளாத்தியும் தோடம்பழும் தருவது போல். ஆனால் உண்மை தீவிக்கும்.

இன்று கைலாசபிள்ளை அவர்கள் பிராமணக் குருக்கள்மாருடன் சேர்ந்து உறுதிகள் படைத்து கோயில் பதிவுகளில் பதிந்துள்ளார். பின் அவர்கள் மக்கள் பெயர்ஸ் காலத்தில் உறவினரைத் தழுவாது புது உறவுகளைக் கொண்டமையால் அதிகாரஞ் செலுத்தக் கஷ்டமானது. அதனாற் பிராமணர்கள் நினைத்தபடி நடந்து விழ்ணு ஆலயம் வரதராஜப் பெருமாளாகியது. சைவர் வழிபடும் கோயில் ஏராபரிச்சும் கோயில் நாமச்சிங்கன்த்தையும் உடைத்தானது. விழ்ணு சிவபெருமாளைச் சைவ மூர் இருந்தே வழிபட்டார். திரிபுண்டரதாரியாகவே சிவனை எவருக் வழிபடுவர், இராமரும் இராமேஸ்வரத்திலிருந்து சிவபூசை செய்தவர்.

ஆனால் வைஷ்ணவ மதத்தவர், விழ்ணுவையே முதற் கடவுளாகக் கண்டவர் நாமதாரிகளாவது வேறு! சைவர் விழ்ணு தேவரைக் கோயில் கட்டி வழிபடுவது வேறு என்பது எல்லார்க்கும் தெரியும். தெரிந்து பிழை விழுவதால் பல துண்பங்கள் சகிக்க முடியாதவையாய் நிகழும்

வீஜயநார் ஆட்சிக்காலத்தில் கிருஷ்ணதேவராஜன் என்ற மன்னன் மூலத்தாளத்துடன் மால் சொட்டிலுக்குள் கோயில் கொண்டிருந்த புன்னுலை விழ்ணு பகவானைத்துதித்து வரம் வேண்டியப் பிள்ளைப் பேற்றி பெற்றமையால் ஏழு விதிகள் சமைத்துக் கோயிலியும் கட்டுவித்தான் என்ப. அதனால் நால்வகைச் சேணிகுழும வந்திறங்கி வழிபாடு செய்தமையால் ‘சுதரங்க மேவல்’ என்னும் பெயர் அத்துவத்துக்கு இயல்பாக வத்தது. அவ்விதிகளே போர்த்துக்கீசர் இடித்துக்கடற்கோட்டை போன்றன கட்டினார்கள் என்ப.

புன்னுலை, பருளைவிநாயகர்பள்ளுப் புலவர் பாடிய இலக்கியச் சிறப்பு பொன்னுலை ஆக்கியது. பின்னர் ஆண்டி கணபதியார்(பலுன்) கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் பாக்கங்கும் புன்னுலையை பொன்னுலையாக் கியமை கண்கூடு, இலக்கிய இரசிகர் வாக்கே பொன்னுலை என்ப, இன்று பொன்னுலையே.

இதை விடச் சித்திராயன் காலம் முதல் பெரிய சித்தர் வரை கழி புரத்தில் பருளைக்கு மேலொலில் இந்திரலிமூ எடுக்கப்பட்டது! அது அரச குடும்பத்தினர் நடத்தும் பெருலிமூ! அந்திலங்களே ‘இந்திரன்’ என்ற பெயர் திரிபுபட்டு ‘என்டிருன்’ ‘என் வழங்கப்படுகிறது. இதைப் பற்றிச் சிலகாலத்துக்கு முன் காசிக்குக் கென்ற லிலைக்குதூரு வயோதிப்ப பிராமணக் குருக்கள் மொழிந்துள்ளார் என அறியப்படுகிறது. இன்றும் சுபிபுரச் சிறப்புக்களை பருளை விநாயகர் பள்ளுமநன்றாகக் காட்டுகின்றது

‘கத்தர் பணிந்தேத்துஞ் சுபிபுரத்து’ விநாயகர் ஆலயத்துள் நித்திய கொலைஞரும் ‘கோவதை’ செய்யும் சண்டாளர்களும் 1952 ம் ஆண்டு

இரண்டாவது கும்பாவிஷேகம் நடக்கும் வரை உட்பிரகாரத்தில் பிரவேசித்தல் தாகாது என உணர்ந்து செல்வதில்லை. பின்னர் கோயில் அதிகாரிகள் நித்திய ஆகுசகர் ஆய்மாறினமையால் போலும் தறபொழுதைய நிலைக்குச் சரியைவழிபாட்டுக்குரிய கோயில் கூணம் வாதம் கூணம் பித்தமாகப்பிதற்றல் புரளிகள்நடக்கும் ‘காத்தவராயன் கூத்து’ மேடையாக மாறுகின்றது. இதை ஆகம அறிவுடைய சாஸ்ரூர்கள் திருவிழா உபயகாரர்கள் இனம்பிள்ளைக்கட்குத் திருவிழாக்காலத்தில் அருளைப்பெறுவதெங்கும் என்ற வழியைப் போதிக்கும் சௌவாசாரியர்களை, சைவசீலர்களைக்கொண்டு போதிப்பதில் கருத்துச் செலுத்துவார்களாக. கணபதி துணையானால் எல்லாம் சிவமயம். அர்த்தம் அறியாது கோயிலுக்குச் செல்லுதல் தகாது,

மூளாய்ப் பிள்ளையார் வரலாறு

தொல்பூரம் செங்காரபிள்ளை உடையார் மகன் சங்கரப்பிள்ளை உடையார் மூளாய் கனகராயமுதலி மகள் (தோம்பு தொல்பூரம் 95 மூளாய் இல 46) செம்பாத்தைதையைத் திருமணம் செய்ததால் வதிரன்புலோ தீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. சங்கரப்பிள்ளை உடையாரின் சகோதரர் விசுவநாதன் வேதநாயகம் ஆவர்.

சீதனக்காணியை செம்பாத்தையின் மாமனூர் செங்காரப் பிள்ளை உடையார் உழுதபோது உழவுகாலில் கலப்பை தடக்குப்பட்டுக் கொழுவிக் கொண்டது. உடனே ஏரை நிறுத்திக் கொழுவைப் புரட்டி எடுக்கையில் உழுவு சாவில் இரத்தம் பெழுகியது. அவர் அதனைத் தன்னுடன் நின்றவருடன் அகழ்ந்து பார்த்த பொழுது பிள்ளையார் உருநாடு மிதப்பக் கண்டு உரோமய் புளகாங்கித்துதுடன் மெய் விதிரிவிதிர்க்க அவ்வீடத்திலேயே உரியவர்களைக் கொண்டு செய்ய வேண்டிய பிரசாயச் சித்தக் கிரிகைகள் செய்து அவ் வதிரன்புலோக் காணியிலேயே தேவப்பிரதிஷ்டை செய்தார்; செய்வித்தார்.

அதன் நிமித்தம் காலந்தோறும் தனது ஆஸ்திகளை வேண்டிய மட்டும் செலவு செய்து பூசைகள், திருவிழாக்கள் செய்வித்தார். அயலில் தன்னிலத்தில் இருந்த கோயில் தொண்டர்கள், மற்றும் பரிவாரங்களையும் பராபரித்துச் சிறப்பொடு பூசனை செய்வித்தார்.

மகன் சங்கரப்பிள்ளை உடையார் (தோம்பு தொல்பூரம் இல 95, 176) அவர்கட்டு அருளுக்கலம், பண்டாரபிள்ளை, செங்காரபிள்ளை (செங்காரபேரன்) திருப்புதல்வர்களாவர். செங்காரபிள்ளை உடையாருக்கு முன் மகன் சங்கரப்பிள்ளை உடையார் காலமாகி விட்டார். வழுமையாக செங்காரபிள்ளை உடையாரே கோயிலை நடத்தி வந்தார். அவரின் மகனை

நவாவிழுர் சதாசிவக் திருமணம் செய்ததால் மாமனுரிசே உடையார் வேலையுடு சதாசிவத்திற்குக் கிடைத்தது.

என்னிடும் முத்த பிள்ளையாகாசிய சித்தி விநாயகரை மெய்யன் போடு தம்முடவீரிஜும் மேலாக மதித்து திருப்பிராமணப் பிள்ளையையும் தீவிரித்து கொணர்ந்து இருப்பிடங் கொடுத்து தீத்திய ஸநமித்திய டுக்கங்கள் செய்யித்தார். அங்காலம் செல்வம் இவர் பலராசிய காத ணைத்தால் உடையார் ‘பயன்மரம் உள்ளுரப் பழுத்தாத்ருல்’ என்ற குறுங்கிலக்கானார்.

இங்காலத்தைப் போல் அகப்புறச் சுத்தம் இல்லாது அகங்கார மம காரங்களை முள்ளைவத்து ஆகமவிதி பிறந்து திருவிழாக் கெய்ய முன் வருவோர் போல அங்காலத்தில் திருவிழாக் கெய்வோர் எவராதல் மூன் வரப் பொருளாதாரம் இல்லை. உடையார் திருவிழாக் கெய்து பொங்கல் படையற் பிரசாரதங்களை வழங்க, வாங்கிச் செல்லுமளவிலேயே மக்கள் இருந்தனர்.

பின் அந்தியருக்கடியமைப் பட்டு ரூண அறிவு குன்றி அங்கமைத் தொழிலில் அந்திய பாலையில் மோகங் வளர நிலை வேறு; இன்றைய நிலை.

சங்கரப்பிள்ளை உடையார் இந்தக் அவர் மகன் அருணைசல உடையார் பராபரித்து வந்தார். செங்காநப்பிள்ளை உடையார் இந்தகும் பொழுதே உடையாரின் ஆஸ்திகள் குறைந்து விட்டன. குறைவடைந் தாலும் திருக்கோயித்திருங்கூட பெருங்கைங்கரியமாகப்போன நடத்தி ஞர்.” எந்தை நல்கர்ந்தால் இரபவங்கிந்தென்றாலென் வைந்தர்தம்பீசை மறுப்பரோ!... என்ற நீதிசென்பாவுக் கிலக்கியமானார் அருணைசல உடையாரும்.

இவருக்கு பின் தமிப் பண்டாரபிள்ளை பராபரித்தார். அவர் மலடன் அந்தியராட்சியில் கோயிலை பரிசீலனை ஈடுகெய்ய இயலவில்லை. அருணைசல உடையாரின் மகன் இராகந்து இனங்கள் (இராயர்) சிறுபிள்ளை. கோயிலை நடத்த காட்டார் அதனால் கோயிலில்த்தமது பிராமணங்க்குருக்களிடத்தில் ஒரு நியதியிடுன் ஓய்படைத்துச் சிதம்பரத்துக்குக் கென்று விட்டார். பின் இராயர் பராயம் அடைய, தேங்காய் உடைக்கலானார். அரிப் பொட்டுக் காளாஞ்சி அக்கினியிலேயே பண்டாரபிள்ளை நியதிப்படி நடந்து வந்தது; வருகின்றது. செங்காரிபேரன் தொல்புரத்தில் தன்னி வத்து அணிந்திவடி வைரவங்கரத் தாபரித்தார். அகர் பிரமச்சாரி. அவர் இந்தக் குதாயரே சமக் கடன்களைக் கெய்தார். இன்று வைரவர் வாணி விதாணியார் வளவுடன் வளவாகித் தாபரிக்கப்படுகிறது. வாணி விதாணியாரின் தாயார் இராயின் சகோதரி என்ப.

இராயருடன் அண்சந்தடி அருகி விட்டது.

ஜயர்சிறுபிள்ளையாய்களுக்குமொத்தம் விவசுத்திற்குஜனவர் அழைக் கேட்டு போது செங்காரபிள்ளை உடையார் ‘நல்லன் சீகாலுக்கும் பொருட்களை வீட்டில் கொண்டு வந்து சொல்பிரிகளாறால் கூடாக கொண்டு போங்கள்’ என்ற வாக்கு இறைம் நடைமுறைக் கிழவிற்கு

தொல்புரட்டி ஒருபகுதியாகிய (ஆக) முளாய் என்றுக் கீராம மாக மினிர்வது ‘உடையமன் நுரை திதிப்பி குறிரவேஷமினாலை அவர்களின் தகப்பனார் உடுப்பிட்டி ஒமாரக்காரமி புலங்கள் ‘தித்தி விநாயகர் திரு மூஞ்சன் யா’ வின் திடுவருடு பெருமையைக் என்னில் சிலையாகாது. அவரின் மகனே பால்சிங்கராகா என அழைக்கப்படும் Honrable பால்சிங்கம் அவர்கள்.

நிலைபெறுமா நெஞ்சனுதியேல் நெஞ்சே நீலா
நித்தலுமெங் பிளானுடைய கோயில்புக்குப்
புலர்வதன்முன் அவகிட்டு மேழுக்குமிடப்பே
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்த்து பாடித்
தல்யாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடித்
சங்கரா சயபோற்றி போத்து யென்றும்
அஸிபுனல்ஜேர் செஞ்சுடையெம் ஆடியென்றும்
ஆனார் என்றென்றே அவருநில்லே.

என்ற ஏப்பர் திருவாக்கலை உண்ணி உண்ணி வழிபாட்டைச் செய்து முன் வாருங்கள்! வாங்கள்!! ஆத்த டேட்டிறந்து இதுவே வழி ‘கண்முடி சென்னியாகி’ துதனாக் கெங்குலை என்ற கோவக் கழிபாட்டின் நோக்கை உற்றுவார்கோமாக. வழிபாடு உள்ளதற்கு உழி ‘நக்ஞம் தாம் மதித்து கொளை, கனவுமதுபானாஞ் செய்தல், பிறச் சுள்ளிச்சுவால்யூதல் குதாடுதல் ஆனாஞ்சுமா பாதகங்களை’ உழித்து வழிப்பழுதுவேயாக. அத்தகு கற்றறிந்த ஒழுக்க சிலச்சளாய் வேதாகம உடைம்புடைய பண்டிதர்களைக் கொண்டு சமயச் சொற்பொறிகளை நடத்திச்சுவா மியை வலம்வருவித்தலையே திருவிழாவாகக் கைக்கொள்ள வேண்டும். கோயில் அதிகாரிமார் தம்மைத் தாமேதிஞத்திச் செய்வார்களென்று சுத்தர் பணிந்தேத்துஞ் சுழிபுத்தது விநாயகனையும் முளாய் தான் தோன்றி விநாயகனையும் வழிபடுவோமாக.

‘நமசிவாயவே நூனாமுங் கல்வியும்
நமசிவாயவே நானாறி விச்சையும்
நமசிவாயவே நானாவின் ரேத்துமே
நமசிவாயவே நந்னொறி காட்டும்.’

என்ற சமய குரவர் வாக்குகளை உணர்க.

‘எல்லாம் சிவமயம்’ என்றந் துதி செய்வோமாக.

வனாக்கம்,

